

Rīga, decem 5-6.

Karla Egle

Piezīmes.

Sākot ar 1935. gada 1. janvāri.

1936. gada nr. 101. lpp. unē.

Wash. D.C.

Prof. James

Letter No. 107 dated 1/10/1901

No. 107 dated 1/10/1901

1935.

3

Aizradzju vāco un safaidzju jaunro 1935. gadu
vācu, jo Eļus vēl Pēlelā jol savon māzājam,
das to aizvāca, lai būtu, das vācien safaidat
dažādu, ai cēltes, jolūy. - Nezon kālab man
lētā, ka Joford jaunais gads vētās klusāk kā
cēkēn jādru: nedzidefā lū māli vācu kā
agrāk, un ai Jāmlen jolētā šķita laudz
māzāk. Vai cēlētē lū ievēlētās māzēt
vācāk Jēn un vācētēi dēl dōmofāki? Nevācu
vēpēt mājēn ne jolēt, ne ai dažādu trolētēn
ar baidot, vai tad nav jādāc mēlētā jēn
mējēt tāi kaut cēk cēlētē dēf? Gade
māstas i taslāds, kas it jēvētēi atjādona, ka
dēvēs acimētēli nav jolētāis un vā, ka
mājēnās klusums cēlās vāri vācu, apvān vācu.
Ne jolēt, bet atjēt to māfā cēlētēn.
R. 1. 1. 35.

4
Iz katra sola ve sastāvā ir maīdi, daudzi un
dažādi ^{sastāvīgi} novēlējumi. Būtu jauki, ja kaut vai sūnās
dala iekļūtu no šiem vēlēšanu veģidātos.

R. 2. 1. 24.

Kad ir kā stunda šoļu departamentā jau agrī
sost nokļūst ar L. Bēzju ap viņa rakstiem jau
daudzu mājā lēti vēsturi. To redzot, kas nekas nera,
cok ir, bet pati lēti, bet pati šo vēsturi daudzu
vēsturi un kartogrāfijas in diferenti! Un vēl
in diferentiāls bet jara pati raksti! Un redzot, kā
tūp tikai viena lēti: nauda. Ja tā ir, tad
volūga, jāk, drūmāji lēti, jau būs labi. Es
gandīs pūstī pārstrādājis viņa raksti, jo pārstrādāt
tādas, kādi šo dažādas vēstis reģistri (absolūti, lie
tas labi) lēti. vēsturi ve iekļūstas gūbas nav
iespējams. Šī ir to jau mīrs neizpauktas, tad

labāk parām pēc tādām Bērņona materiālu patstāvīgi
 uzrakstīt. Vismaz var iznākt, ko tu vēlos teikt. Bet
 ko darīt, cistas iefas nebeigta. Vēl Bērņoni pat gatavo
 laist, lai tikai pārdrūta ar vārdiem žurnāla "Kas ir Latvija"
 (un kaut vai iznāktu tāpat kā parā laistā Lijotņu Jekabam,
 kas no kalendāru parā "Lītes vēsture" bija pārdevis
 atskaites par ar vārdiem uzrunām: "Mūsdi kalendāra
 lasītāji neapņemas na..."). — Ko tad mēs varam vēl
 parīt, lai vārdi padomātu kautko arī par pārā vēsturi?
 Vai nu tā ir labā vai sliktā, cildsnāma vai jēlma, —
 Bērņona vārdi par tāi tūpat ir tikai iplāstne. Bet
 vārdi atcerēdams tā jau es ^{gluži} nebiju domājis.

R., 3.1.35.

Pirmo doļņu vārdi bārņoni filmas sals:
 Rozā ledz 24°, cetur pat ledz 28° — tū pūceps
 un pū dūpku manams.

R., 4.1.35.

Uzgas ūs dēlmas pelturas bārps zals, katrīfā vētan
 pat pāri 30° C. Pēdējos gadus tas nav bijis parasts,
 tālab arī tādi tā pārtēisti. Pa sēlām arī šķidzas
 tūmai tecekus. Kā tagad laukos, kur mūža vēl
 dzīffan maz, gūti sdomāts.

R., 8.1.35.

Nārk pūceffas zomas par Francessas Stalifas
 sagrādānos un uopārefo stārtantipis iplotnānos
 vēpēt. Var būt pūstipse saņstējumi borojā
 kauterē uolātojis un kara ^{draudi} draugi, kas pēdēfā
 lāstā ar Uocēffas apsejju, bōfā jau pūcelubēs usā
 kasjūnā, attālsnājs? Būtu zēn lāstis cūstēn
 pū pūstā nārt.

R., 8.1.35.

Teradās atual Ēmāns. Kā parasti, nodzīrojis
 Rūkos un bīstāroji neesot neitā dānīs.

R., 14.1.35.

Bibliotēkā Veselis. Tas ir apbrīnojamu tīrs, kā
bēlas, bez kādas smalksūtības, bez godprātības un tauts.

Ko vārds par manas mēlte? Neatādas vajadzības vārdu uelēpa
par manas atvērdības, un par mēs esam katrs tik dažādos
nozīmātos par mūsu vārdu atērtību, kā vārds parā mūlī, jafā
atgāulmēs par šķīfeta vortu rīdērnāji, tad tad mēdru
šērtu garu sonyatōji ar mums uelēi lūt. Dēzjan

uzpāprotam to vāpam epim mēpā vārtības vāpā to
patercis. Mēs esam un esam katrs sām cēlu. Vēlīgi tad
lādā kavēt un gandrīz sturdu notrīdēt par atērtību
funtārnēm, kā tas notika ar šērt. Un vārtības, ka
Vesels par vārt jona tikai gandrīz un iņkōtēs. Pārtie

pārtības, kālab vārt tik bezgala vārti gandrīz un
iņkōtas uz vārti dērtību, jām. Jolūnēl, Eranai u.c.,
tāpat uz vārtības, kas šis vārtības kā vārtības!

Kā bēlas, vārt tos vārtības apmānī, jo Vesels dērtības
nāra un vārt, kārt gan vārt jafā par šis vārtības domās:
jafā, vārt epot lādības dērtības par vārtības vārtības un vārt
epot bēlas dērtības. O tempora, o mores! Vārti ir vārtības

vārtības vārtības, kārt jām. Vai vārtības vārtības vārtības,
kārt sām vārtības vārtības? —
R. 15. 1. 35.

Bibliotheca Pludous, necis asphodoneis, la raulte
 manai literaturas vethurei vel nept ugrastijis. -
 Runafan dandz par labu klassu tuldojz un yldodum
 catholisu valoda, par to dundijos vitham redz sathelotz
 un plemnot vitha un mania brada darbu pvelvikara
 larka pe Hermontona. Pec Pludosa domais, vatra
 jona luthu vafidjot labi tuldojz un yldodum, ne
 ta, na tas tarad puzredz. Loti parbi un vaitjiofi
 joditas par Kriofas Getes un Pustina u.c. tuldojz un
 appredams tos par gura paderobu un standale.
 Nept cesams ai dobles Pustina jorgeijs Opepus.
 Si Adamonea Pustina tuldojz un esot jandjam
 kas est, esdeus un jukz, par Ravi unaz venumot.
 Ravis ju tuldojot do bels dzevods. - Dandz Madar
 Pludous papalle ai par Virzu, un bitas par
 vitha pas viedzi fanatisko frankomaijn. -

Velak ai Emaris, Art. Baumaris un Stut.
 Birkerts, kas atvejis daram brada gramatu par Blaumaris.
 P. Birkerts uzskatis par loti vijn vithu, vasaku to ai
 itonam. Gramatu vithu toner atdaj un vitha arona atdaj.
 R. 21.1.35.

Loti apstiprinājumu betu nācās dzirdēt šodien pie
 Gulbja. Gramatvedis Vankus prasīja man, kāda
 Gobas adrese, jāzinojot uzkodu inspektoram par
 saņemto naudu. Tas cilvēks irot sapenis tādu
 saņemdu naudu, - gramatvedis minēdams jautot.
 Gulbis izniedzī vīnam pasajūta šada "honorāru"
 ap 100 latu par to, ka viņi rakstīst par Gulbja
 iedzienu atziņā, pie tam vairākas tā jautot
 juseficiālas metās. Kad man tas šķita tā jautādi,
 Vankus jautāja, - ko lai darot, jāmaksā, ja
 un Gulbis arī maksājis, jo bijis jāzinojot no Gobas
 darīšanā, ka estādi parādījis neatziņā rakst. ?!

R., 22.1.35.

Kāpat bija atrācis šis un tad vīri trīs ar Ēriņi
 norunājām kopj jautājot. Daudz runājām arī par
 tajādējiem notikumiem un jolotīgo Atvelli, kas Ēriņi
 nojaukājā šoju vēstīstīki un ko es labi varu zinojot,
 lai jau nesmūktāds viņam patriots; par šīstīstīki,
 ko mēs vīri vīstīstīki dēžam šīstīstīki, un daivām,
 kurās mēs ar šīli augtu vēstīstīki, bet jau kārtām
 Ēriņi domas no viņu šīstīstīki. - Ēriņi

R., 23.1.35. ar izbrauca.

Bobbotava Jodden E. Jodden, jauns intelektuāls kungs,
 kuru redzēju pirms. Simpatisks. Lūgta tabuā
 ve latviešu popularizēšanas aspektā, dodot īsu
 pārskatu par jaunāko literatūru. Speciāli lūgt
 apcerēt arī notādot atsauksmes par Gulbja, Vesela
 un c. darbiem, kur ~~pa~~ būtu skatas tajādus krājumus
 un lektūras problēmas. — Pēc viņa iedotās "Indiānas"
 grūti spriest par to, ka ~~vai~~ tik interesants un
 simpatisks, ar nautu garšā pasauktē.

R., 25.1.35.

Būtu Jodden abo ar Edvīnu Gauja filmas
 filmas Gauja spēde. Skatām patīkama
 filma, ko vērtis apskatīt. It patīki patīk, ka viņa
 nav mērķīgi saraidināta, bet dabas arhaiski pērkurot
 tīrai interpretācijai, kas nārtis ar Gaujas vārdu
 apskatām. Par ūnu tīrai jābūt, ka tik maz
 apmeklētāji; viņa dānsā jāle nav gluži plaša. Vair
 patīsi latviešiem, bet dānsā dzīvības krājumus tik
 maz cilvēkus.

R., 27.1.35.

Pavis Latvijas valstnieku vakars, kas sarīkots
 ar nolūku - turpināt tos literāriskās valodas
 apmācības. Pamatā lollā uetā ai tēri volstiski nolūki:
 rādīt, ka naur tagad vairs izpūrobas starp latvāli un
 jāsejo latvīji, starp latvāles latviesieņu un pārējos
 latvījus latviesieņu. Pālab valodā pērdubos, uetēn
 valdības locekli un etas ofreselas personas, bet ai
 norīstun prezidents Ulmanis, kas pat uzstāfās un sacīja
 jānu volstisku vārdu. Apmetlēto vakaru loti vūpli,
 uetēn valstnieku vakaru naur tik daudz interesantū
 volūklis. Protams, gaudrēf tīvai pūmatne, bet tas jau
 ai pats saprotams tāis un pūnosolāis. Jūmatnēi vūder
 nālotne, un tā jau vūdi interesēfās. Pūmatnē jāstāto,
 kas naur uetā pūmā uetpūderja, nolāstī ja Latvāles
 valstnē. norīstis Ul. Rubulis - Ar sūvū darbu
 uzstāfās uetēla vūda pūmo autorn, starp uetēn tāis
 uetēna uetēte. No tēn pūzāida dāvūmas uetāda
 pūm labi atpūtais Alberts Sprūdzis, un pūpāda, tīvai

2505, newels cts. Dzevelu starp mltara daldinoldu
 unar sadzirdet newela: vendlāti klīdēji pi panti'.
 Kienosi Pokrotinies-ēglajs vrate lali nolazst savas
 opejs, pēc zatusa tāpat dozgan klīdēji kas un holas.
 Rakitveedlas jhā vallas nerādja nella sepreceņoda,
 totān pūmātnes, svaīgas pūmātnes jhā, lpa patillamā
 vērot frīgtāis zefas. No Latgales jau vēl nāk tantās
 vīlaņņus. Un tas arī dandz ko nozīmē. Kā mēs ar
 Bārdi, Arni, Indrabaldine mēlojam: ja, tie vēl ražo
 dzoro precī retivai savān rapudzotām, bet arī „eksportam”
 uz pāņepām Latvijas daļām.

R., 9.2.25.

3) DZĒLĒ VĒLĒDĒMĀ — 2000 — 10000 — 10000
 ko lānā pūmātnes — 10000 — 10000 — 10000
 10) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000
 11) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000
 12) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000
 13) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000
 14) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000
 15) VĒLĒDĒMĀ — 10000 — 10000 — 10000

PROGRĀMMA.

1) Tautas Labklājības ministra Vl. Rubuļa referāts:

«Latgales rakstnieku tagadne un nākotne».

2) Savus darbus lasīs sekoši autori:

- 1) **Marija Andžāne - Stroda** — dzejas no krājuma «Rīts».
- 2) **Al. Ancāns** — dzejas: Atdzimšanas dziesma, Ezerzemes himna, 18. novembrī un Sestdienas vakars.
- 3) **M. Apelis** — stāsts Izdeviņas, senču tradīcijas kāzu svinībās Latgalē.
- 4) **P. Gilučs** — stāsts Jaunās Latvijas sveiciens.
- 5) **C. Pokrotnieks - Eglājs** — dzejas: Siena vedēji un Ziemas naktī.
- 6) **Alb. Rudusāns** — dzejas: Piepildījums, Mana dziesma, Latvju sētā, Veltījums tēvijas sargiem.
- 7) **A. Smagars** — Jaunā laikmeta sējējs. Brīvības pieminēklis novembra naktī un Tīreļa purvā.
- 8) **Alb. Sprūdžs** — stāsts Vilku acis.
- 9) **K. Strods - Plencinieks** — stāsts Dieva pirksts.
- 10) **Vl. Strods** — dzejas: Pulkvedis Briedis, un Nakts promenāde.

3) Ar solo dziesmām piedalīsies dziedātājas:

1) **H. Erss - Kozlovska** — latvju tautas dziesmas:

Teku, tekū pār upīti. Komp. H. Erss-Kozlovska.
Aiz ezera augsti kalni. Komp. J. Poruks.
Lielas māsas, mazas māsas. Komp. A. Kalniņš.
Ko jauna būdama. Komp. Alf. Kalniņš.

2) **Marija-Magdalēna Seps** — latvju tautas dziesmas:

Teic, kā man tevi paijāt. Komp. J. Zālītis.
Ko tās kokles gauži skan? Komp. Kalniņš.
Spāņu serenāde — šūpuļa dziesma. Komp. Bužži Pecci.

4) Deklamācijas.

Augšā minēto autoru darbus lasīs **A. Stepulāns - Bernāns** un **Krūmiņš**.

Sākums plkst. 20-os.

Pie šīs šķēlītes unstrīpas nodobnāta izdevniecība
 (Pāgals), pie propagandas nodaļas. Sākumā plaukats,
 auzfrakstelis, skrejlapas, tad tā sāpā dā jau un
 laiž klajā brošūras. Pat par sevi tas jau nu neko tu
 vēstas; bet šī propaganda un informācija no oficiālās
 juses var darīt arī ļaun efektu darbu, īpaši, ja tā
 nav beidzota turīn frāzē vai volūntāras fanatikas
 mandonāna, bez dzīvā apziņuma. Bet par
 50 šķēlītes unstrīpas propagandu un informāciju
 šeit šī dzīvējamātes nevar. Nevāda šeit šī garša
 dzīva un maistības tā no šīs vēstāro,
 visu atkārtotās parastās klēģiņas frāzes, kas
 jēdži vārdi šīs vēstārai. Nejut vārdā gara. Un
 darādi un žūnīši arī tas, ka šī mēra tur viss notiek
 anonīmi, neviens nekad klajā ar jām, pilnā vārdā.
Šī Kautretos vai Karmētos par jām darbiem.
 Tāsi tas duras acis tad, kad jāk vārd klajā
 brošūras. Es nesaprotu, kā lab te pastāpas arī

dažādām pērdomānām (Gvarānām, Saulstānām
 etc.)? Tā ir gūlānās, ^{vestā dātā} ~~tas~~ godīgi
 celti godu darbi, bet slāpētos ar pērdomānām
 subjektā, kas pati netic ne savam vārdam, ne
 savam darbam, ne atgrieš tai betai, kam viņi
 par naudu "kalpo".

R., 15.2.25.

Bolsvetei tebis K. Jansons. Nācis apmācīt
 par Jēferta personu, ja Jēferta personu fonds
 varot pa par tādām betām sāt domāt. Varot
 unāt un pār lūt, jo tādā betu sātāt nerarot un
 ai nerarot. Apmācīt pūtojumu sātāt tu vārt
 valdes pēdē.

Tad Jēferts Braunais, kulis no kara sūtūcas
 vārdams, veltā Čaus un Sudrābālns. Pēdējis
 atnejis sūtējantā pūmhas dēji vārtūm un

157

Sajūkotājs, un kristus vēstule žūrijai, iras i no
tara laika. Abi ar Čaku kund' par stīpām
dzes un darba apatojīs, par dzesēš priedzēm, kas maz
spēleona. Tā sadalīt ar visu radošās spēti
gļēnā un bequērtībā.

R., 18.2.25.

Apomatidams A. Lipša, E. Herkes, A. Jūna, J. Vezela,
Jura Kozas, Em. Prupas, Augustas Rojas, R. Kleimberga
u.c. vāpājūtā jada ilašā laistos vrozās darbus,
dallar Jānis Grons (Skolas. elā 1) vrozās to vrozā
novērtējā kā viduvēji un bālā. Augstākā pācēlošs
tālai jūno cētā autom darbi, starp dāvēn tad
jō sevēti lēnā pātjūt A. Jūna dzešēlā jūtēn,
kas ept jēluti pādaljots un J. Vezela Člētā
dācēšānās, kas ept jōdēnā cēlētā jūnā jūnā
bāfāts darbi. Pēdējo, man vādās, Grons stīpi
jāvērtē. Ši darba mānās vēstība nav bēla un
nav pācēšānā, ka ai turpūnās dāfās tā pācēšē,
jō jāsē jūnā dala stīpi pāvērtā.

R., 20.2.25.

Sost Gulbis rādīja man Akurātera vārdnīcu
 vārdnīcu, kurā mana brāļa autogrāfs latīņu
 kirīlā bēta, pārveidams daudzas vārdus, kas raksturo
 vārdnīcu un tās novērtējumu. Vispār vārdnīca,
 ļoti uzcēlta, pat bezdama, kas Akurāterim vārdnīcu
 no labās puses. Ja vārdnīcu uzrādījis vārdnīcu tad,
 kad burtiņa dzinca (t.i. vārdnīcu vārdnīcu), tad
 vārdnīcu burtiņus. Bet šolās vārdnīcu norādīja
 zārnās kā vārdnīcu vārdnīcu, proti, ka vārdnīcu
 zārnās vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu, kas tad
 arī ir vārdnīcu. Bet arī šo vārdnīcu labodams, vārdnīcu
 vārdnīcu vārdnīcu: vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu.
 vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu, bet bijis kā vārdnīcu vārdnīcu.
 Un tā vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu, vārdnīcu vārdnīcu
 vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu, kas dzinca vārdnīcu vārdnīcu,
 vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu, bet dzinca
 vārdnīcu. Nav brīnums, ka tad vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu
 vārdnīcu vārdnīcu vārdnīcu.

17

Pē J. Jona, Rāgas vīdūlā, sagādājis Sudrabvalis, un
ar Ērmanis. Ērmanis Jons ar Ērmana ar konfiskošanas
grāmatas, kas nūpat no viņu vīdūlā ar grāmatas,
starp tām dažas ar doļgan patriotiskas. Kā
arīdem, Sudrabvalis sarunās ar grāmatu un
ar grāmatas vīdūlā. Kad mēs ar Ērmani sarunājām,
runājam par vīdūlā ar grāmatas, un ar Rūd. Rudzītā
grāmatas grāmatas grāmatas un grāmatas not
kā ar grāmatas un grāmatas, kā ar to grāmatas
tēti, tad Sudrabvalis tā ar grāmatas:
"Nu, nu, grāmatas, un, grāmatas. Kad nūpat jās,
arīdem, konfiscēt ar grāmatas un grāmatas vīdūlā,
un ar grāmatas — labs vai lauks, — tad ar grāmatas
jūs ar grāmatas." —

Bet vai un ar grāmatas ar grāmatas tādi
ar grāmatas, kad ar grāmatas. Ar to ar grāmatas
ar grāmatas ar grāmatas, un ar grāmatas ar grāmatas,
kas ar grāmatas ar grāmatas — ar grāmatas.

R. 21. 2. 35.

Bibliotēkā J. Lapšis, Pulkova ģimnāzijas direktors,
 šis āreji, ļoti oriģināls, optimistisks un mīlošs, bet
 savas rakstas diezgan dāvējšs un hiperbolisku
 laipnais cilvēks. Gribot parakstīties bibliotēkā pa
 veerdu laistrakstiem, kur daudzi ir raksti, kas un gan
 apzinasis. Gribot rakstīt un mīļotais otru
 daļu, ko, varbūt, rakstot Mārtiņš un laistrakstis,
 tā'jatz mēdams, pēlēt, jo uelāret tad grāmatām
 vērtības uzturētus liet; katrai latviešu laistā j
 varot noturēt par vienu un to pašu grāmatu. Kultūras
 fonda veunji uzskatot ir tā par vārdstu un
 un domājumu, lai uelāretas ar otru daļu, jdosam.

R., 1.3.25.

Mārtiņš Jēl. Pīlis ar ģimnāzijas aģentura
 vārdu vārdam ar pārņemam par literatūru un
 uzturētājam noturētājam vārdu vārdam un jādrosas
 jfrūt.

R., 1.3.25.

un šķidri raudzti un crispi smiltains teicis, it ad
 daudz smaržīgas bētas, plūvējam, tepat Ed. Virzas
 grāmata par K. Ilmani. Tā esot grāmata, kuru
 daudz lasījis, bet tā ~~esot~~ būtu katram jālasa; viņam,
 tā esot grāmata, par kuru „cepure galvā jau pati no
 sevis eloties augšā ar belās ceurbas.” — Kas Rozīti
 varst, tas jūtas, ka ceļā tāds vārds un jau nevar
 būt tieks, kaut gan jubileji pat pati kļūstis ir
 bēta apsvēcis. Bet ~~esot~~ jau ar jām cūnām un
 bezdabūm vārdus un vārdu brāvēri notājis un
 laupis jēv oļu. Un bēta jom vārdam doļgan labi tas
 padeinos.

R. 1835., 16.3.

Mājas Dots Lepas-Kūnēt. Parunāta stāps esot ar mani
 un Īmanis dažus jautājumus par Bonku un Jēferti. — Pēdēji
 atklāta arī, ka Nils O. Borgs, ar kādu vārdu vārds cūdis kļūst
 dažus citā tulkājumus, esot vārda pseudonims un tie esot
 „vārda oriģināls”

Tālo īpašnieki. Ed. Kozgas grāmata K. Ulmanis, tā
 to apraksta no viņu pusēm. Parastos apstākļos tai
 nepiecieštu nerēlus gandrīz nekādas vērobas, vai arī
 mēs otru uzskatītu to par daudzskaitļa autoru pabeigumu
 personai, kurai ēnā un parēnā mēs varam būt politiski
 plātīti bez kādas atbildības sajūtas. Jo grāmata
 vīdumā ir ļoti vāja, dziļiņas asaltētibas un
 sajūtoju un patētibas angļis. Par ulmanis personību
 ar vīdām tādas, betas personības labām un sliktām
 pusēm, kas to personu un personību tu nekad ne
 dzirdēt nekā cota tā visu tūdas patētibas hiperboliskas
 frazes. Ja, parastos apstākļos tā pastidētu garām
 uzgānāsta, bet tāpat to apmierē dažādi fainotāji
 no vīdām pusēm gandrīz kā genālu darbu. (In protams,
 vīdāmais jārā ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ^{Ligotņu jēkals} pabalstīti, par
 grāmatu jārūmā būnūma lētas (Jaun. Jēkals)

~~_____~~
 Last nra vndas ļuži uztēlnas. Jan druzku
 kutorak, netam dozzan asi lūdams last staj vnda,
 gramatu uzteu J. Lapto. # Bet cētādi vīzjam
 kopona lūai gadnu vdrātku. Man lollas, ka pilsoji
 uļgareji, jo bluasa, ito nojelne valsts un latv.
tautas labā vīzja un druzkas neatredz.

R., 20. 3. 35.

Baltijm nra audpeļpi Gaujienas ģimnāzjē sapulcējoti
 un šodien atklāja pēniskas plānsin dāzja kapos, vī Baltijm nra
 kapa. Tevotēšanas un atklāšanas ceremoniji izdarīja
 mācītājs Rāmanis. Gaujienas ģimnāzjē absolventu 6 las
 vīr dā vīnāja tas pēniskais cand. Med. Rākmentis,
 paterdams Baltijm nram nra audpeļpi vīr dā. Vīr dā
 lasīja par Baltijm nram nra audpeļpi vīr dā. Kapos lūga
 sapulcējoties ap 20 Baltijm nra audpeļpi un dāzj nra
 draugi.

R., 24. 3. 35.

Tuvāk ierakstoties, pretīš tomēr ir jā zina
 būtībā tāds cilvēks kā prof. L. Bērziņš. Būtī glūzi
 ieraksts ir vedoma, laukam, kā būtu var
 naudas rausam, srautam. Mūš literatūras vēsturi
 ir jā pēnējam iedomājies un uzskata par tādu kā
 aktu, ko varēs izmantot vēlī tam, lai šis jās
lozējas vairāk naudas izmeltu, jo tam var
 vāsu loctu nēmaf uedomājos un vēstureses jās.
 Jau darst ir jā uelā šis vēstures labā vedara, bet
 izdevējs par vādu vālu vāpam vāpā jās vāpam
 no būstīcas. Bet vāpā ir vādi nēllē vel smelt
 nāudu. Pā vāpā atkal atneza Jēl. Mon. Mēnēsi.
 (1932., 5/6.), tur esot vāpā vāpā par Juri Skudroni,
 un tiri vālo vāpā vāpā - laly, lai es to uzskat
 un pārdrukājos - vēsturē. Kad dājas dēnas
 atpūst, vāpā par to vāpā man pāpā, tēd
 vāpā jās formā būtu vāpā pāpā, ka to

nu gan nevares izdarīt. Jo tā tam ir jāsda
 velture, ne manipulācijas kāudze, doģāde pārdomājumu
 krojums. Bet ne, vīri pat atnes vēl personīgi un
 gūt ekspert, protams, ar neloģo nolūku, lai vīram fuzi
 par nīlku handu ņētu. Un nemaz neprasa, vai
 veltures planā tas iederas jeb ne. Ah, ja! "Arī
 virsredaktors!" — Šodien nu jau noteiktāk pateicu,
 ka pārdomāt visa raksta nevarešu. Nu, tomēr, lai
 es ielasot, varbūt, kādu daļu varot izņem. Man
 atlikās tikai parautēt vēlīgi vākus.

R., 4. 4. 85.

Satiku vakar nefūsi Sudrabkalim. Pavisam
 izbrīnējis, nūrojis, ka neapāt "Rīta" šis esot pamatīgi
 apceivots (kā Bruaris ralla - iznīnīts). Vīra rakstā
 par itāļu kultūras sapraši ar latī. Esu rakstniecība
 nostiprināts viss, kas tur bijis teikts par Rāi un, jo
 Rāta mūžai jau doļgan stīva sapare ar

27
vism italisks. Bez tam, vārdi tācu cun graofa
tik lēgi dzīvoja Itālijas turība. Nostiproti ar daži
citi, tikai vēlme ti raksturotu vārdi, piem. J. Kārlis Klotis uc.
Bet it sevišķi vārdi nekādas gudris, kāda cilvēka del,
Raiis, šis tik, loti nacionālais dzīvnieks, neris laukā?
Ar ko vārdi izpelnījies uzskatītu? - Pārāk, nāc
māfās! Ko tad lai irak, ja jau vārdi Raiis
vairi vārdi? - Lēteru, lai apmāfās ar Alus.
Jūru, ka vārdi tas tur ir vārdi. -

Otram kartam, ar lielu izbrīnu Sudaabulais jūrofas
arī par to, ka Maņavas Baltne šis esot patarģots
tūri vai par komūnistu, kuram Baltlatīfā
neesot ietas, tālab jābraucot prom uz Krieviju,
Kant jau ar komūnistu. Tūri neesot netā kāpēfē.
Tūri šis Maņava gūbot atkal šo it kā nodomēfē,
nodot Latīfā polīfīfāi pārvaldei. Ko gan cilvēks
šitādos laukos vārdi lai saprotot esakt?

R., 5.4.35.

Parīšan savādi man, kasot tajad arīdēs atbrūnēs
 par Latīvēsu literatūras vēstures 1. sējumu, kad reāpenti
 jū jūnīti uzpūer vīrsred. L. Bēzjota nojelmus un
 "lielos nodomus" sūi darīta. Patīesīstā Bēzjotam
 jū sū vēstures nau sūjī nekādu nojelmus, vīnī, kā
 jū sūm estā vēstā atzīmējīs, nejarīko estū neīnteresējās
 kā vīrofī jū naudas īrausām, īkasetām. Ne jū
 plāna jartādīšanas, ne arī reālīzētānas, jāt ne jū
 rakītu apskatīšanas dant vāi tīdāi arījī, jū
 cāmlasīstām neīmaz vērīnīojēt, vīnī nau jūkdabījīs.
 Būvī nau arī nekāds estāds jū vēstures labīn
 īdosanos pāīnteresējīs. Es apbūīnoju to jāvīdīdīn
 un beztēdsīn, ar vārdīn vīnī īz bādām bēstām norāufās.
 Un jū vesels savā atbrūnē (Orīvīfēnē) īv. lotī
 aldīna Bēzjota "Koncentrētā" "nojkarīto"
 rakītu jū tautas īpīesīnām, tad jūjāla, ka

29
viss te ir bijis „aizrašanās, autoritātes” jūsmā!
Varbūt, viss patiesības un rezona. Un labi arī tā.
Jo ja viss zināts, ka šī raksta „Koncentracija”
un „noplaukstība” etc. ir mans nopelnis, to
vērtībai jūsmā mērā pārstrādājot, pārredzējot un
pārskaidrojot, tad viss, kā jau tas parasti, runātu
parojam estādu valodu, un droši visu nozāvētu,
ka Egle, lūk, tur nav izdarījis kā vajadzētu.
Bērns man atnesa un nolika jūsmā tikai to
izdevumu kaudži (žurnālus u.c.), kur viņa atbilstīgie
raksti par tautas diplomānu ekspertu, apmieram
apzinādamus galvenās nodales, kā pēc kartas
varētu laist. Un galvenais, atnesa to tikai patā
pēdējā acumirklī, kad ar stingru boga pāsteidz uz
drūmāta un. Nopietnām pārdomām un apstādīšanai
māris neko laika. Nu man uz ātru visu boga
jāza diec un pāzītaiza no šīs lūžņas tas, kas tajad

lasāms, Latīņu literatūras vēsturē. Labs vai slikts,
 bet tāds, kāds šis apceļojums tur, kļūst par
 priekšānu, un tad tāds veidus izveido. ~~Latīņu~~ Po-
 žan vai redzēt sākumā, kur es palāvos uz Bēzju
 (apm. 2 lokus), cik samītošs un izplūdis ir
 Bēzju rajons bez pārstrādājuma. Kad to redzēji,
 tad ārkārtīgi ķeros pie "darba" un darīji, ko varēja
 izdarīt, un Bēzju un šo tautas dziesmu tematu
 labi apcerēt, un tad to pārņemt un pārvaldīt, un
 izkļaut is labi atsevišķi raksti, kas izkļaukti šim un tur.
 Bet te, liter. vēsturē, arī ne pūstā nepūstā, lai
 no šīm istaurtu kautēk vēsturē piemērotu rakstu,
 tas arī sagūstis uz mūsu pieredzi, jo arī par lažu
 pat koverturas nelasīja. Un tālab ir tā parādi
 lasīt atsaukmes, un jo šauri izvēlta noda noda.
 Sagotams, plāstas par šīm stāvokli mūsu redakcijā
 vērtus veidus, un tas tad arī to apskatu par joku. Bet
 itēnda un is patsam citāda. Bēzju redakcijā
 figure ticāi vārda pēc.

Uzskatu aktual autobiogrāfiju rakstīšanai, lai
 turpinātu Atziņas, pēc kurām jāziņāma liela
 vajadzība un vajadzīgumi. Protījis šīs
 daļas pirmo aizsākuma partiju veiktas pasākumi
 iestādīšanai, kas iepriekšējās Atziņu daļās nav
 iekļauti, tālāk vai nu ar autobiogrāfiju
 uzskatīšanu apstiprināšanai vai ar to nodotāmu
 arhīva noteiktam laistam.

R., 12. 4. 35.

Novērojumi šodien saņem šo ziņu 1. jūlij.
 šķūnīcā šobrīd noskaidrotā. Īpaši labi
 mēģina šķūnīcā, un šobrīd jāzina, un tā kā
 lauku apstākļos arī nevarēja tikt par katru
 maizīti, tad bija jāpārveidē uz Rospu.

R., 13. 4. 35.

Pedejā laistā starptautiskais politiskais stavoklis,
 krīst, bēdā mēsā uzlabojies. Pastalab, va
 vadāroņos bēdā, notādāmās. epretim
 vācījas agresīvajam nolūkam, šīrā mēsā
 jādūdas saprāstis un jārakņoties. Noteicosā
 loma te Francījai, Itālijai un Anglijai. Šējas
 konferences iznākums, tāpat pirmās pēdas no jēnē
 avījē atspoguļojuma šan tīri iepriecinoši. Būtu
 jādēsi laists reif laudt katlu stulbājam,
 šīmīgi vācījētajam vācījē padēpnumam un
 pagānēj vācījē vācījē.

R. 1935. 19. 4.

Kamēr iznāk Latvian literatūras vēsture, kas ir
 lasāma jau uz mūsu gļēķiem, šodien pirmo reizi Mauriņa
^{grāmatli} darīšanai kopā un stundas trīs tā nojētnāk pārņemties
 vēstures plāna letas. Pieņēmi rakot, pārslāpām mām
 jautādoti otrā un trešā rjuma konceptu. Pa
 man bija bēls seplecraņķus. Laigam konceptā seiti
 lidi gļēķim nebeja uņģēģi, tācu patkāmī bēja
 skūā otrā bēta uņģēģi dzidēt prof. Bēģiņa, tāpat
 doc. K. Kārkliņa un J. Mauriņa domas.

R., 1.5.35.

Aizvairā uzņāca stovī vēs lasks (ap 3-5⁰),
 uzņāpa pat uņģēģa kasta gļēģa, no kura otrā pat
 se pļēta šodien uņģēģas atkēllas. Auztām
 nāv mazņāģis ai šodien. Dienas estāds Tomē
 turas ~~seiti~~ dāulas, kēģēģi dzidra dēna šodien.

R., 1.5.35.

Roga Sodru brūnu skaisti dēvēti vietējam un
 vissam karogam. 15. marša dienā, ko gatavoja valdības
 apriņķis par labu lauku, lai tos nosauktu ar jūriem.
 Lielas, cerības labu bērnu veģēdās, jo patēji ielās
 īpašā sūnīti saņirtu.

Beži Brāļu kapos, un pils. W. pulcējis Moku
 jaunatne sūnīti sūnīti. Viss būtu labi, tikai Brāļi
 varētu būt jēlā par to, ka neļūn varējoties var
 māru varbūtēnājiem. Lielum lielai daļai jaunatne
 tālab ir kapa altāra teikš vārdi uelga sūnīti
 un tājuda dzēlīnais sūnīti. Kapa turmā sūnīti
 bēn sūnīti ar dandz sūnīti klausīti, be
 tāisni dūmofis par tādu sūnīti sūnīti.

No Brāļu kapes steidz uz karaspēta parādi
 Uelvas laukuma. Parāde patēji bēn impozanta.
 Lielas, ^{radio reprezentans} ~~radio~~ tāisni, tā sūnīti pati bēn tā

un spīdosa kā parāde un ja Latvijai, parāde vēstures
 laikā. Spēst par to upeņus, jo agrākais parādes
 neļūm noplatojis. Neņem mēstārs, t.i. nekāda
 šūda mīlestība manis, ve mēstārsma vēstā. Paču
 ar patu pasauli paturēd gūji bež mēstārsma
 iedomāties nepejē. Neveu tantu un valstu ja mēstārs,
 bet pat mēstārsma cēlošu sadzīve vel tik tālu
 cēlo cēlas kultūra nav novāduji, lai pēstā bež

mīlotasas karaš baktoriem. - Šis dolus parāde noplatojis
 ar patu, jo mans, Latvijai, mēstārsma man padotais
 karavīrs, un paspa, tajad armijas komandiera adjuvants
 Haj, Alēit. Šis bež pamejējis par ceļas cērti, tā
 iezpīdams labādu noplatojis. Bežis valsts Prezidenta
 gaitā ~~neņem mēstārsma~~ uzņūma parādes dalībnieku
 (ceļas karavīru tu bež ar adzāri, volcefu, Moku
 jaunatne) ^{garlaidojs} ~~neņem mēstārsma~~ mēstārsma. Vīri jābūnas,
 cik nesmaldzēti mēstārsma valsts bež vadstāji allāž

nodarbošas ar savu garo diplomātisko, šī ir tām
pamācām šūnām parādīstības un mēra sajūtas.

Nezina, kā var sajūties diplomāti šādās garās
~~runās~~ klausoties, ja jau mūsdienās ir cilvēkiem tas
 apgrūb. Daudzi, redzēju, pameta ar roku un aizgāja,
 runas bieži nenofas dzirdi (vēl tas ir liels soda veids).
 Un karantīnā tur tājā mēģina stāvēt un pasūtīt
 bieži vārdu. Sadusmājos un bieži nenofas dzirdi grūti
 apjēgt ar es.

Uzturā vārda priekšā uzņūnāta. Sirdī labi apspūnāta
 stāstos, vārda, apspūnāta, unversitātes u.c. stāstos.
 Tēlas, lauzi, plūmā, plūmā. Pēc plūmā plūmā uz
 daudzām, un koncentrēti dažādi garšojumi.
 Sorez tonis nācis daudz, kas ir lat unla agrākos
 vārda stāstos, kāi ne uzlabo, drošāk stāsto
 vārda. Sirdī tāds kā arstāstos, tēlas stāstos,

sēdla brānura loutos pļemasjto wjany kas
 unais kēdā unī uetjēšā cēla no iuslētā unistijes
 propofandas nodalās. Kautas latvīstā labai
 un-žjūtāi vjetējs un vjetējs. Domsdži, ka sūstēn
 itam sūnosjūmam tāds sūstēn tūksis Malums un
 arstijūms ulmaz nāv uafajjēš, un sūstēn sajita
 kūtā, lētās, dandz ulgabalasnēdā un vļusjāta,
 dzjāta, jā vās nontētā ulysnātākos topos.

R., 15. 5. 35.

Nedēļas dras Rēšā nodzrojīs Ernauis Jodren
 asbranca uz saukm Ruklīm. Kā par bonum, joreš
 te vjē dūpke un štātāfā; sūfātārofa tālākos
 Eperna Rautu sējūms, un šo šo isātū un vaktjē.
 Darbūt, te dāv sūpāids bofe un tam, ka kēkls bofe
 iquattēji unā atvīņū grāmētā, ko vjē sēn ar tādū
 sūstānos bofe tīrojīs klafā dāliūt, un dās un, beidzot,
 palaiņēfēs.

R., 21. 5. 35.

un mājā stigrā jievete, tāpat kā visi mūsu 39
ģimene - vīrs, brālis un mājas, - bija ļoti dzīves
priecīga un gaiši jautra, labprātīga pret cilvēkiem
un pasauli. Es nekad viņu pat smagatos sāpju
brīžos netiku redzējis degumu nokaram un
skundam. Vēl pēdējā reizi, kad viņa bija atrākusī
ar ~~be~~ meitas bērniem pie mums uz Vasaraļos
columā un kad es ar viņu tā ilgāk pārunājos, viņa
līnpat procepsi katrās dzīvē un pasaulē ar
kā senāk, jaunības spēka pilnās dienās, kā jau un
jau viņa izskatījās stigrā satraukusī, un sūdzējās, ka
kaulu un cistas sāpes vīdī brīžī šo brīžī uzēlīfi
mokoš. - Neapstāuda nekad viņa ar cistas
cīvētu mautas dēļ, kā tas brīžī notiek ar
neuroloģiskiem ļaudīm, bet vēlmes procepsi vīdīda:
vīdī jau bagāts, kas ne viņam ko sūdzēts par
cīvētu. Arī manam bērnam, kas bija fūnģāts

par viņu, viņa tīrai jēboda: Tu jau mēri vēl
 vairāk pūcāties kā es, jo Tu esi bagātāks, un tas
 man patīk. Bagāti radi man patīk. —

Papad nu viņa zaras žens par tas nobeifusi. Lai
 viņai vēlā atdūza Dūmēnas Kapos! Man
 par viņu tīrai labas atūnīkas no jāt bērūdas, jo
 viņa pret mums, broča bērūden, kofa vērūnē laba.

R., 25.5.35.

Bija šodien ar Jūli Sili Lapadē par Jēfērtu.
~~Atstāj~~ Jēfērtu, ka viņš jūnēni atstāj šajā tu
 mājiņā ar angļu dāņu. Patlaban dāņu vārdus ziedo,
 stāsts un jūnēni, moderna cerības ar ~~to~~ labu
 angļu rāžu. Tas ir šai jūnēni dāņu ir bēls
 un labi atstāts. Jēfērtu vārdēta ir tāpat,
 kā tolas patīcis, kad viņš no šejien šķērīs.
 No šurienes nācām kopām uz Jēfērtu un

unsofām daudz par kara un agrākotu
 lauku un par valdnieko pasauli. Patēji dzīvot
 daudz brīvāk un jāstāigam, ja tuvojot nepazīst
 to apstākļu un cēloņu, kas šādu notikumu vai
 parādības saistīti. Ja pazīst tos apstākļus vai
 cēloņus, šie būtu jāprātā tikai par viņu
 loģiskām iespējamām sekām.

R. 1911. 30. 5.

Šodien esmu devis arķitektu plūsmas
 fonda līdētā. Kopumā iekļūst, un šī jēga gada
 sapulcē. Pēc tam, pēc pēdējās, mani uz vietas gatīta
 tēmu ar K-Jansons, kas uz sēdi nebeidz sarīti līdēt, lai
 pārņemtu plūsmas līdēt, kaut gan beidz gatīto, ir
 izveidodams pat mazu plūsmas projektu. Nu beidz
 jāstāig darbus atbilstīgi ar attiecīgām personām.
 Tā da ir kopumā nepieciešami darbot pēdējo domas,
 šodien ir pati perfekta daļa Valda domas, da tās
 jau sapulcē arprātīgi, tad arbraucām šīs

uz Lapaini pēc mēra. Valdīs profertam pēkrota.
 Rosta un parots tātad jaunonam atklātas ~~tas~~ jānūnā
 to kōrai ar valdes locūklen A. Vēn, S. Plesi u.c.,
 var būt, ka tad vai ķerties jau pē darba un
 šopā pat pabeost un apstādēt pēlunelli. Pēlūks
 jaunons ar pēlūn darben man patik šūdi tai
 jēkā tūi jādžinā, ka mēra pēlunellīn, mēra
 mārkai vai mēra pēlūn ar ~~tas~~ kaurtas
 no praktiskās pēlūnētibas, monumentu pēlūnētibas,
 apstādētis un apstādīlīn. Ar Jēpētā Rījri
 cēlūpē rēālas formas, tālab jaunona veidojums ~~tas~~
 nedzūlta mēs mēra jaxam. —

25 Daudz runājām atpakaļceļā un vairākas stundas
 kafejnīcā Monā par mārkas, literatūras u.c. betām,
 tāpat par pēlūnētibas dēvi. Jaunons starp cēlūn pēlūnētibas
 interesantas betas no mārkas dēvi apvīdām, un
 notīkst dēviem rādīas līctas. Pēlūnētibas, tajādējo

mākslas, yostuun teorētiski un praktiski iepazīdot 43
viena būrdki uobrukojoties klīde, apjūrtam 12 personu
tā Jauktā Poles mākslonu grupā, kā mākslonu
apjūntas vīdipai apjūntot - neuzraramā futbolkomanda.
Neizprotamā kārtā tā vīdus tos gadus spēlētāji unai
tajad vārusot samu lomu, notiekdama mākslas
dysri, vārejos apjūntam 200 mākslonu nolsididama
pe mākslas vārtā, vīdus tikai sevi spēldama. Ku tas
būrdki jātais, ka ai tajad vīdā kārtā varousi
varot notāties, kā vīd. jūdā pe bebru. abem, kārtā
tā grupas tendences jātak kredsā uovī vīdā, gluži
pretējas latvīdā mākslonu bēta rai nuna tendencēm.
tā fanatīkās nacionālās bē. vīdā padarīs vīdā
reģardam. Sēlas no vīdā tā redzamas. Pēn. jūdā, kas
liel vīdātas Jūdā, vīdā, vīdā u. t. t.,
sartādāties gandrīz tikai no 12 mākslonu un
vīdā draugu darīdām, pēnēnotot tām tikai kā
mōdes kādu Purvīta vīdā cētā darbu. Pat tā dām
mākslonu, kā tē lūdām K. jātem pē vīdā

Jānis Purmalis (patē K. Iļmānis, savas runās
 cēlē ~~un~~ ~~patē~~ par "tēva valsti") u.c.,
 bet tādi morāloji pļējumi kā ~~Dr.~~ Pāvils Rozītis,
 kurš jau Rozītis un žurnālists b-ba pati, ~~un~~ pirms
 apvienošanās ar Preses b-ba, strādājis un darījis
 jo tas vēlētāji un politiķi turējies pa kreisi, pēdējā
 laikā taisni sociāldemokrātu un signālistu sektora,
 uveren uzkrājis Preses b-bā atpakaļ, bet tam Preses
 b-ba rīdofa pat jūbrējs. Tad šie mū jūdris!

Atuetaim jēdži tādu parādīšu, jēdži jātāmai ar
 roku un satāim pārņemāt jaunona darbu. Kā ~~un~~
 pastāstījis daudz interesanta un raustīnīga, Nesot
 jau vēlī taisni vēlētā darba jēdži. Atuetaim varot
 vieglāk tikt galā, jo tur radot ~~un~~. Bet to mū vajagot
 realizēt, jāņemt atļūm, un tur tad jākošes, jāatīstās
 jūtības. Galvenais, ka ~~un~~ tehniskais darbs jāuztīcot
 strādāvētāim, un ar tēmu vajagot prast rīdētis. Ja
 vēlī jālausoties uz ~~un~~, un ki jākājoties un tā tā tā
 tad varot darbu jāmaistāt. Ja ~~un~~ jāvar

46
bargi, vad vāstēdžī, vīpi narot tīi un atriēdžī un
attāl samantāt. Re jāprotot etusot un mīts nēs un
azūms. Sie strādusēi esot tīr loti slēpētī tīji ka bīnūms.

Pemēram, ko un vīpi nēdžī domājot, kas kaut kā ko vīpa
izpēstā līlū latu! ? Un tomēr tad tad vēl. J. sakoties:

ak, ja, kungs, ja man būtu škola un galva, kā tad
es vīpi tos Pīgas kundzīkus sabūgtu māstā!

Un tad dandz un dāzādes replikas jau jāva starpā,
jau jārunās vāi tī vīpi ar cī bīn.

Pemēram, ar vīpi jārunājoties, vīpi tēkstā: Jūms jau,
kungs, tas gods un tā slava, mūms tā dienas alga un
iedpēšana. Mēs esamēds Jūms vīna kalnā, vāi tad
un jūns nēvarot tīkdandz kā iedot kādu līlū
Cattīpm tām vāsam veltā jātēm (t. i. aluohdām),
ko kurām dēgūms palīll sārtaus un parāla
plūka (patiesi, dāzī vīpi nēdān bīnēs, bet vīpi
apēēdē esot galotī nodzēnēti un palīkusi tē tēkst
pusplōti). Un tāmtēdžī. Vēselā voma un

paretu saraukt, ja būtu rakstniece un redaktore
arī dzīve un darba vārds, jūsmā. Bez Zaubām, tū
dzīve daudz arī tū bohēmiskas romantikas. Jēl, ka
nūn rakstniecei ir tā dzīve stipri sūda, tie
nepazīst bēdīgi tās pasaulē, par kuru raksta. Man
darbūcē tū nepazīstam jādara studēt, un tad redzēt,
kādas brīnumlīdzas mākslas vērtības tū raksta celt
laulā, idejoties strādāt tū telos un raksturos.

R., 1935. 2. b.

Pirms satikšanās ar Jāzoni Brūša, tā
nepazīst satikos ar ituroni Bārdu, kas labu laiku man
adpturēja, gribēdams izrunāties pirmus dzīves brīkus, vai
brūnēt no Rīgas laulāi tūdsen jeb ne. Pa joku laiku, kad
tad sāka nopietni jūdēt, lai es pasardēt, tā varētu
jūl naidas tikt. Ka Bārda bē naidas lai izpētēt.
Nepazīst arī laulāi valdētēt bezdarbūcēt, jo Moku,
kurā ir strādātēt, lūdzētēt. Tad jāpazīst uz
Kultūras fondu, kur ir tūnā nūjē ištājis. Pa joku laiku

vārds ieguldīs tur lūgumu, lai fonda literatūras
 fonds nokļūtu viņa dzijas diplomu dāvē. Pirmajā
 komija lēta izstrāde labā lēģi, atzīmējama, ka
 lēta pāru 200 eksemplāri. Kas jau bērs tas lēta,
 bet tad vērsis izraidīs, ka domē viņa lūgumu noaidēs.
 Sākumā uvarējis saņemt, kas tam varētu būt par
 ilmeslur tad dāvējis iznāst, ka domē ar Ed. Virza
 un saņēmis, ka tas būtu viņa dzējida darbs. Bet
 got redz stingri ar Virzu kādu gadu atpakaļ, jo
 gūna darāms. Mēnesis ar dzijas un citām
 literatūras lētam. Aras replikas novārtusi k'k talu,
 ka lēģi jātam gandrīz vai kautīs. Virza galais
 bijis, ka šis Virza nojaucis par pūslis. Virzā,
 ne dzija ne literatūra šis varbūt uelās neesot kā tādā
 vīpūrt pūslis, ja padzēsot kaut vai ar adatu,
 tad ~~jo~~ jāis izvīkstēsot un no tā vai uelās
 pūri nepalūkstot. Un tam lēģi. Virza ir kā klātīs.
 Nu, k'k, Bīte un ~~ar~~ got lasām šim taj adatrībēs,

noraidot viņa dzeju uzskaidāmu fondā.

O tempora, o mores!

R. 435. 2.6.

Sajūtu dažus ovicolonus, un tad sabūņējos,
ka tuvojās jau pēdējais padziļinājums. Ja, laiks ir
nepelēdīgamī savu faktu.

Q. 12.6.

Bibliotēkā jau manis iekļūdis bija kāds klaidonis -
narkotikis, stāstījis, ka esot kara cūnēlods, ar vīnu
stīdla aci. Izmācās pēc naudas tūk bezdānīgi, ka
pat man vēstūka jāceļo, nebrīnī man arī valas
klauzītes pīpa parastajā pentērā, tā kā es beidzot to
quadrā laukā, iedodams latu. Bet viņam laukā
vēl nepūlēp apmērēnātes, saka pat draudēt, it kā
par to, ka es nepūlēp atbalstīt tēnjas arstānjos...
Pādiņpi ū, tēl nelānīgiēl cēvērī. Kā kuram jau
nav pūlēp tēi pasaulē.

R., 5.6.35.

Lebrauca no savas Pēchalgas ēlms. Šodien jau nuoms
tāda kā maza sūstus doļa, 15 gadu kopdzīves
atcere, ko parādām ilustētā kļūst vārdi vārdi.

R. 6.6.35.

Pardomas (?)

Es nezinu, kam lai to prasī,

Kas gādādot varētu man:

Kas jāte leģ sudraba rām?

Un smilgam kas pavēl, lai gan?

Vai tā būtu maoniņa daba?

Jeb pirmkārt šis aizmūžs gars?

Vai nav šeit ne launa, ne laba?

Tet jēma, nāve jansers?

Es nezinu, kam lai to prasī,

Kas atnīnēt palīdzēs man:

Kas jāte leģ sudraba rām?

Liel smilgam, lai būnīstis gan?

R., 25.6.35.

Pēdēji šodien tikām no pilsētas pūstulīšu arā un
 dāzām redzētām — Edmo un sam, es un sam vusi. Mafās
 vīd pa parastam, dzīve vīd vienmērīgajā, vienmūli
 neteicīgajā darba ritumā. Vecāki vēl lēkas dzīšan
 spējoti, lai jau šogad jau var maustīt tā kā vairāk
 vecuma respektu un gūdenumu.

Vasarājos, 5.7.

Mana drauga un kādreizējā kara biedra
 (Galicija), Lijuma Koloča Aleksandra Jvāņģiņa
 izvadotāna un Velēnas Kājoties. Nenovētos un izbraucu,
 lai jau citādi maz nūli izkustētos no Vasarājiem. Patīkami
 bija redzēt, ka vīdī savā pašā pagastā iemantojīs tik bēlu
 celmu un atpūšānu, kā to bēlsmāja pīrmais parastājis
 jūllis; vīd vīpa tā tad nūvar pīrmet teicēnu, ka pīrācētis
 savā dzīvēnē netop atpūts mīcētis. Pīrpa un
 vīpārepa mīlētoša dzīvēnē arī vīpās vīvētārijās,
 vīvēto teiktās laja nūvās.

Vasarājos, 10.7.

5. a.
 AHJA
 teišs
 mahju
 i adr.
 5
 riljantu
 u, fud
 ombard
 obus, Er
 eeglo
 elā Nr
 eifalā,
 elās.
 briljant
 tu, fu
 nbarba
 eelā 81,
 Marijas
 jelta un
 letas, f
 ūhm.
 Seimar
 r. 52-a
 etis p
 ceetotās

Pēdēji šodien tikām no pilsētas pūstulīšu arā uz
 dāzām vedētām — lēms uz saim, es uz saim puži. Mafās
 vīd pa parastam, dzīve vīt vienmērīfajā, vienmūli
 neteīdīfajā darba ritumā. Uecāki wēl lēkas' dēfjan
 spīgti, lai fjan šogad fjan var manst it kā wairāk
 ucuma respēku un gūde numu.

Vasarājos, 5.7.

Mana drauga un kādreizējā kara biedra

19.

„Zaunatās”

Mans mīlais vīrs, mans gādīgais tēvs, mūsu neaizmirsta-
 mais brālis, ilggadīgais Lizuma skolas skolotājs

Aleksandrs Zvaigznītis

1935. g. 5. jūlijā aizmīga mūžīgā mierā.

Uz mīlā aizgājēja kļušu izvadišanu 1935. g. 10. jūlijā
 pulkst. 3 pēc pusd. no Lizuma skolas uz Velēnas kapiem
 mīli lūdz radus, darba biedrus, draugus, pazīstamus

piederīgie.

Vasarājos, 10.7.

ai gūstā
 izbraucu,
 Pēdēji
 šodien tikām
 aradstājos
 ka pravietis
 un
 kārtāfās,

Glūži nepārdot ieradās Cesvainis arto Lepurēts ar
 autieru Fr. Rodi un Fr. Seglmu - visi biāla draugi -
 un patēma lēz un Cesvaini brāli, kur svētku
 novada dzejmu mēķi u.c. sarīkojumi.

Vasar., 12. 7.

Pantas universitātes Jutas Maunras semināra
 draudzīgu grupu ekskursija, par pam 32 cilvēki,
 aģentlāpa Dordru Dzinčim, kas man nācās tos vest pa
 Bonilla pētām un pastāstīt par iestāmi, notikumiem
 un laudām, kas notēloti šū beļā mēā un pa darbos.
 Seriozi patīkami un epoles nosi man bija, kad
 ekskursantu grupā ieraudzīju un š draugu Richardu
 Rudzīt' ar kundzi un vēl dažus pazīstas, lai jau
 lēlais vairsun, bij mēs. Bet patēvnam kārtām
 jumatne, kas ļoti dziņi interesējas par vēstniecību.

Vasaras,
 1925., 12. 7.

Aizbraucu krācēs, veidoti. Vēst. patlaban

bija izbraucis uz Turcijas Straupstien, lai nēji nātu
 glābt net turēus sarmuļu drosu, kam šis mājas
 šodien pārtstāj. Bet tā Turcijas Krāj.-ard. kases
 valdes iri nākot māju pēkaut tikai pēc justrūnas,
 tad droši atpūzās atpūst, no puscela dova ir
 studēna Noldras brālis, bij. Dauskānu pāsnuļu
 Kārlis Hildm, kas drošam šo jūru bijis vejis. Ši
 iris pālska lody pēvākareī Krācēs. Runājam tad un
 dandz par šādām māju pūtešanas lētam šo Turcijā,
 īpaši par Dauskānu, ko Noldra pāsundis dažus
 gadus atpūst, par lēpām, ko lēpūkus pāsunde
 šogad, par Straupstien, kas tāpat pārtstāj tajad
 drošam, u.c. Šis pās runās tad atēlāfās air
 starp ^{cieta} šāda būmūmaīna dzīve, kādu šo mājis
 īpasnuļu dzīvojis, ka būžam iram dzirdētām
 uzgibefās nēmaj ticēt. Gluži vai tā pasakta

un romāna. Piemēram par to pašu Daudzām Noldu
 un Krayzmu drošību, īpaši par pirmo, par kuru
 drošību ir klātne parasta dandy rakstura.
 Pā mūs nav nekāda belma, bet bešēdofu
 botēmistu, un jās tam liela rīla botēmistu dzīve,
 kas ir ne sēdofuēs tikai lēlos papēmichos un
 oīlēnu. Pēn. Noldra gadus dzīvs vīlēts kara,
 jēlun, te dzīvēnē mūs nav varējis noturēt,
 kafam arfajis uz Berloni, tad dzīvēnē Kācojā un
 tū Kāda mēstā nodobnāojis augu tēlus iestādī.
 Kad jācis labi at, braucusi sēva ar jallal, un
 nejm, kas lētu īnācis, ja vēlušu īnācis lēlais kart
 un vīpi kā Kīlēnfas parvalstnīllī pā vēlušu no
 Anīnēis īnēstā. Un tādē fantāstījū pēdzojūn
 vīkam p mūjā dandy, par jātū bešēdofu vīdofu
 nēmaf vēmāojot. Pāpāt Krayzmu drošību, kas
 vīpi vīkojīs kā dāļonāis mōjōnars, lai

polua. Klauzuras, kračes, dužsta dattos, bupam
 bellas, tā varētu notiktis jau ~~pa~~ romanos uai
 pasatas, bet ne kīsa dzīv. Lu Tomē te bija dandy
 dzīves patēstas, itenstas. Jēl, na nūm raktiilli
 tik maz udujas pārsit dzīvi un sadzīvi. Sādas
 parādības pat, tā te duriga vartāstis, mākslētis
 apkarofat un idējiti izvidofat vadaistu uentlu
 rakstiilla darbu dzīvi, bet paceltu notikumuus un
 coluotus nūgtas plūkone. Be nabadzis un
 nedzīvs stīet, jānētam, J. Vesela saucertu un
 samākotu pātulopumu un notikumu iinūgtu
 pasāktaj pīofas darbā. Gluote sacelšanās! Be
 uesabdzīnūmi pīolēfats un vēstīfātis uti tu,
 ja tam lūta pīfauts kaitas no dzīves dzīves,
 no dzīva coluota, ja tur kautēk lūtu pī tams
 dzīves elpa. Schematizējumus un pīatolējūmus nav
 mārtla un mārtas darbes.

Vasaras, 18. 7.

✓ Nau no maza, ko mē cīk tūsi padarjio,
 bet mazi ir, ko tūsi devis kā vlu redzējs,
 reatdairuam, tivas tū vluam vluu tosu.
 Grarja ir pati esloka individuālo īpatnība. Pastū-
 colā dāi jopā nau īpatnīmus. Saprātams, ka
 ir dandy darbu ar fūji lodzīem sijetiem, patu a
 jopā bēji ir pat deģan kurtiņi paskausi mēreģni,
 ko deusi vlu vad otis tās mē cetas tautas rakstū dls.
 Bet vluā dola mē lodzīem jūd, koloz mēs
 exaktamies mē varam paskatīt ir īpatnību,
 katra rakstūda individuālo būtību, kas nau
 vedz atdarināma, vedz reģefama ceta cetai
 lodzīja.

Rasatājs, 435: 20. f.

Latīņam jau nekas nav tik bīdāms kā cilvēku
 dažādie atspriedumi. Cita ar tik ir daudz no gūstātā, un
 un šāda cīņa bēži nekad var pasaudēt pat pat
 morāliši stīprākā, t. i. krist atspriedumu par
 upur, jo atspriedumu klīns neglā un ātrai
 saņūdzpūstānāi bēžim vēl pūnācīši stīps morāles
 un gāisa pūta, saņūstānāis donācīši nav izpūst.

Rīgas, 20.7.

Tos šād un tad nopūta pa pūkūpū, ko
 agrākos laikos dzīdējis tāda dūdis, - pūstāns, šē
 dūndūca un apūstūnē, - dažādos gadījumos pūstān.
 Dūndūci esot jau pūnācīši adūnūstāns, un adūnācīši ar
 tos, kas vēl pūstūnē pūstān, tā uz vūstāns pūstāns
 nenarot, bet esot bēži, kad vūstāns vūstāns pūstān
 pūstān. Kad vūstāns vūstāns pūstāns pūstān,
 dažādos vūstāns pūstāns.

Tu, tēlīte, tu, māzīte,
 Jesu vīras tautiņās.
 Ja lūs barga vīra mātē,
 Māksm vīras atpakaļ.

Tā naitījusi agrāk lafara, laisidamās no vlatolm
 prom uz lafarašpa mājū.

Vai atkal, apdziedatunaj dziesmas:

Raucēnēsi ofes veda
 Kallaraža krodzītā.
 Melnas ofes veltumā,
 Balta vanda maestā.

Smiltēnēsi tāja kubulus
 Un pelna ar to naitus rubulus.
 Raucēnēsi, glidadidas,
 Pūksus ratus grabināja.

Vasarjās, 21.7.35.

Volūnēs interesēdams par literāroptām lietām,
 un īpaši par šodānu mācību, t.i. mācību un brīva
 darbu, tēvs daudzreiz īteica raksturoties
 pērbodumus. Tā nu pat, jauno latviešu literāras
 vērtības ~~vērtības~~ ~~vērtības~~ kad viņam jānoskaidro,
 g. Kuršien bijis atvērtis un ēderis, šķirtidams
 un apcerē par Kronvalde izdūros aizrašanās un par
 vīka jokušu ar Brufi dzēsmu priekšos, tēvs par
 Brufi teica:

[t.i. semināra]
 tēvs, kas Valda tos latviešu spēkus
 audzināja, kuri viņi zināja veivis ^{latv.} jenuvārdiem, bet
 tikai viņu kungiem par labu! Daudzies viņiem
 latviski būs protam tikai tik daudz, lai noklausītos,
 ko jenuvārdi domā, un tad to parstāstītu kungiem.

Kasarajos, 1935. 23.7.

61

Atīo dēim cymu aktual savas parastās darba
pēdas.

R., 1941. 11. 7.

Savādi. Biji nodomājis un stipri ticojis iegūt
Kessila mājas Keesjibalgā, kas šodien tika apgabaltā
izsolē pārdotas, tomēr neizdevās. Kad zuma laika
sadyta dzygan augsta, kautkas itā sametas un
neloda man vairs tālāk dzīvē, un tā māja atgāja
citam. Vai šis kāds nezināms mājiņas jeb veltāda
nefunda pārdotānaš?! Kas to lai joni. Bet izādum
man tā gūstefas iegūt.

R., 3. 8. 35.

Sanctans un uz atn roku aizvadar adfrancān
 can kelpajis uz Nīcu, kur vadar notika plabī jenuomā
 dētis. Laidis lopa daulans, izdevos, un noties lopa
 saplūdesi nūlfoja Gauju dūzma no turēnas un
 tālēnas (varēst, ap tūktotū degnot). Uzī lopa panti
 un lopi, laucēnāns lūk beplēdīši nor pantiņ retān
 gadas vērot, īpaši pēllara laktā. Vai jāk pau
 atjauvotēs vece pūlētāra lakti, kad esvoti vāpja
 atlaunēs vērē sudēnas vāpja, betān dēves ījū tāi?

Zēl, ka neļopē izlēnā turēk iepazīt ar norādē
 vāpē adpūnā. Nēcas apvāstē āreji un rēlēji patien
 dandz īpatnēja, raksturīja. Jūsēnā vāpja in
 bējūdi lakti, vāpja tēli un raksturī romānos dēvo, jē
 betā mēā no dēves smelti jē.

Tikai gofrafiski bejēnes lēpēmam skumēba
 mums tā lēpēm. lēkēn, kas vāp kalvēm pēraduši,
 vāpātēk, apvāstē. Dēvot te reģibētās.

R., 5. 8. 25.

Pavadojys bodsle gaudrof wru dleem pēl I.
 Maama Džontaros, kur wot lauku idā 1^a tiko
 iezājis mafru mājiču ar dāzofu par pēkēnēfu
 mākm. Ir mafr dāzifit, kōtuma koki u.t.t., tā
 kōi jaunais rāstnēlls ar pūkumu war bōt
 apūndēnāts. — Pārmafrā ai wātrēfō wōtēnē un ^{atēnēnē} ~~atēnēnē~~
 stāwēllē.

Wāwārē māfēs J. A. Jāwōras ar jaun rāstnē
 par kaudzēnē lātū. lēt. wōtēnē. Kaudzēnē
 wōt pēit īpatnēji un pēitēst, īzrāda pārdam
 cētādas domas, wē tādās, wādas parastās kōwēnē-
 wōlās.

R., 11.8.25.

Jāwōrē Silis pēc īgāta lādka atkāl atnācē,
 bet tādē stōjri radnēwējis, nōwōrtē. Nēpē
 kālab wēpōt kāfā omā, un wēlādās bēlas
 wātēdas wātēbēs, wāwālē pārdam wēom
 wādēwēf.

R., 13.8.25.

Kā par bromu, jau sen kops rakstus, valodas
 par kam, t. i. raksti un jomas arties, vajadzēt un
 vajadzēt un pasaulē mantas dabūtāus tantu
 un valsts starpā neustas. Vai patēsi kāda oļa
 esoties katastrofa atkal turuma? Vai beidīs
 pasaulē kāds vēlā veltu uz labo pusi grozījīs?
 Protams, vajad kāds, vaihēt, vēl iespējams, jo
 ja jau par to k'x palī runā; tad nevar būt, ka
 tas teyat duru pūstā. Bet kad tās kālās valodas,
 apklusis, estājis veidzīs klusums, kas klusums -
 vai tad tā vēlins par jome, ka brymas klā? ^{Kā maza tante}
 Mēs, katrīs, ^{Kā maza tante} vēlāda j'kā kam nevaran vētēs, jo
 karos arvien v'varotok fācēs mazaun tantān.

R., 20.8.25.

65
Ēmanis, radoties atkal un palstot Rofā
kādas vedēlas.

R. 26. 8. 25.

Nepasī ja Valters un Rapas vedēla mani
sastājis, mācotājs J. Meisters aicnāja atkal
zbraukt kādāz jē vāz uz Āraigēm. Egot pūka
un interesanta apskātie, mācītot atpūstīkēs
un apskāstīkēs. Lai un vāz tas, kas lāls jāt
par sēri, bet man nebūtu vēlas jūtī pamātkēs
arī ar Meisteri, apdā vāz tu pūm darbīvēlū, tā
būvot un pamātkēs, ja tāi ijdotes kādāz
jfrantēs laukā no ijdolmas jēvātkūmēm.

R. 3. 9. 25.

Zibrote kā Anna Rūmanē-Vēlīka, natuži
apmāt, vai vāzot vēl par vēlu dot autobiogrāfiju
atpūstām. Gūtī esot par sēri vāktot, un tā dōm
nodicijas rakstīsam atliktot. Mudnāz, lai
rakstā bez tam arī jāsus mūzā mēnāms, jo

inpa tādā veidā loti daudz ~~prezidentu~~ ierāžu,
bet arī pati peldzinoji un pārdzinoji. Tā kā
apņemas to darst, tikai nozēloji, ka daudzi dokumentu
esot kara un jūku laikos biju gājis, bet atnīpāi
re katrēf varot palauts. —

Netāi ierāca arī Alberta Ljūitjs. Pēdētā ierācē
var būt ar sārdu latgaļu tēlojumu.

4.9.25.

Nu Eiropā un arī pasaulē jau sen vairs nav
neviens, estas valodas kā tikai par karu un atkal
par karu, lai jau diplomāti parasti tādas vārdus
ierīsta eildenos epistās — mīeni sarīāt, cūstēs
par mīerapstūvēšanu etc. Nedomāji, ka esvēce
jau atīstīdā būtu nonāduši jau tik tālu, ka
asus pīlēšana un tēduškas un kultūras
sāpīguun jūvēnāšana nebūtu vairs nepādzīja.

un kopšana. Patē nuunus patētos kaut
sajūti noēdēt, cik tālu vēl tīs laiks, kad ar
tehniskas nāi starptautisku noorganizēšanu (pārnēsām
Paktu saņemšanas vara) palīdzību colētū slatēti
un normalas dzīves postāšana būs padarsti iespējami.

10.9.35.

Mājas jaunais romjatisks Jānis Kaddis.
Esot atkarotājis Francu locepi no daždem bērnu
darbēm, lai cēptu radot bērnlaikā un
varētu pastādot kautko arī literāri. Kad
sleunosēs, ka vārū varētu uzrakstīt manai
literāras vēsterei par Doku Ati un Sudalbu
ēdju, vārū to calyrot uphomas jādant.

Q., 15.9.35.

Nemierīgas un nepatīkamas vīdas tīs dēmas,
kad pūptarofas atjūnēt bēlrotētas 50 gadu
pastāvēšanu. Surodi dūpēt sajādā radot
krūta, nēlā atbalsta ar mūn fenomenālo populāru
un pūptulū un colupstū ētēpū.

18.9.35.

Bobrota kas n'pobolefasⁿ kurpa pafafu uakar.
 Pa juaca toner mendar Pa, asta budo ai dreyan
 sunija, un wmmar faula un laba, jo wesi wela
 pe galdā teica nuas bej nitas, wbas slawndajum,
 t.i. padarsta darba atjinsbas mdranam, un
 zredaja, sajnfdandis guji mājisi. Tu arpes
 atjinefa iralos un garalos waltos Bobrota,
 50 gadu partawrdam. Kewsi Bwra fene, man
 wldzi wpprotamun dwele det, rot'kumun uollusefa,
 wldzi wltodama krai isu, loti wstaktiki,
 wldbrnati un wuji wlt man wsthu wzejnis.

R., 21.9.75.

^{x x}
 Jan mdeufai wji
 Ap man mājis jut.
 Sirds, kam tu nodrebeji?
 Naw juse wēl man mūjs.

Es wtdcu, ka lajes
 w mūjs jeme wrot.
 Ja saule nojūmā sōdwa,
 Pa atwal wletts rot.

Hai tein, sirds, jēn baida
 Sis mdeufais wji?

23.9.75.

At dinstā arliotēlas 50 gadu atēri Brītas Jēnes
 redakcija izpēlēja, loti nepilnā traci. Auli parlausdama
 žalam pūnelu reportieritān, kurš savā multibā
 manus lādusos žurnālistu apveicotānās vārdus un
 samuās (bija vairāki žurnālisti) upein kalab bija
 iedomājies kā apvainojosus šis un pat redakcijai
 (atēnā, no vārdu atēnā), upeinādamā man
 par lētas vātesajiem aptakliem, Brītas Jēnes
 redakcija upein vātesā man sefā, atēnā apvārtā
 vātesā savā audei dēvotodama (red. 21.9.) dēvān,
 mani apkarotān pēlēm. Kēl vātesā, kad es
 vātesā aptakliem biju parvārdrojis J. Druvān
 un H. Jārnān, noticējiem redakcijai, Brītas Jēnes
 atēnā vātesā vā (vārd. 23.9.), ka konfliktā
 upeināta par žēlētā, lai jau itēnā vātesā
 konfliktā nebija un es pat šodēn vātesā vā
 gudrā par vātesā un vātesā tas reportieris vātesā
 atēnā apvainotā. Nevāda konfliktā tān

neloka un nervoza būt, jo mūnētais reportieris man
 nedrīk par tūlām lietām un tās raksturo, un vēlāk
 netika ticis. Un to būtu varēja uzskatīt par
 mūnējam reportieru parpratumu, kas par viņa
 žurnālistu spējam vēl labu nelocīna. Bet reof
 Gākusi, M. Jene (Druva un H. Jansons) atkārtas,
 laulām, nāvis nepriekā, atkārti atkārtot jau
 jāstiešanos, un tā ar nākšo pēdmi lauda būtu
 arī zleofšana tāda pat nāfrenā, notādot, .Hā es
 tomēr būtu kautko nopriekšes. būta nēnāfrenā!
 At tādām par nāfrenā pēd celt nāfrenā Jenes
 pēdīnē! Kā jau nē tādā nāfrenā es tūpīnāk lāi
 nāfrenā? Kā lāi nē tās nāfrenā? lāi es nāfrenā,
 kā sū nāfrenā nāfrenā tādā nāfrenā. Tādā būtas
 atkārtojoties jau nāfrenā. Mana nāfrenā nāfrenā
 tā tad būta būta. nāfrenā es tūpīnāk, es tūpīnāk
 dāfrenā. Bet es jau, un lāi dāfrenā, nāfrenā
 nāfrenā būta būtas nāfrenā nāfrenā.

R., 1935. 23.9.

Kāda savāda reāloģiska apņēmīgi pašulārē
 jautis! Ja tā, kā es būtu stipri pārlūcis un
 gribētos nokļūt tikai pie atpūtas, var man apkaņģo
 neloboties un jūtam. Lūk, tas mazāk ir bijis,
 bet gan vairāk par to jūdenim, reāloģiska. Tāda
 ve manis reti vērojama. Rūdens, kas man ar savām
 maģi dzeltenajām unlojām krājam, ar savām
 zīnrajām veju un putnu klaiņu stāstām, unuēt
 būs ļoti mēģ un pēdējs, tajad valdē gandrōz
 āpju manas ievērobas loka. Tāda pat reāloģiskā
 klauca vada tēra maģis, kur dzīve ir savā
 parastā iedomas vānuvīdā. Vai tā būtu
 jau vecuma turuma pazīme, kautjam vēl nav
 nodzīvots ne 50 gadu? Jēk vānuvīdā maģis papurums?
 Bet kautkas tāds negribēti vānuvīdā raugās ar
 jēti. Cerēsim, ka tas būv pāris.

Vasarājos, 1935. 25. 9.

Pēta ar otru cilvēkam arvien ir vajadzīga un
 vajadzīga par visu pasauli ar sevi, jo tāda ir
 jau laist un darba par "saim tautu", neprasot, vai
 otram arī neprasot kāda šīs "tautas" dala. Bet cilvēks
 pasauli ar sevi, ar pasauli klūdām un trūdumam, ar visu
 savtuma vajībām un tā sūkstā. Neatļau neprasot
 otri, paros trūdumos, paros maldos vai pārkaļķumos,
 un tā bērni gadas, ka nekas otrs ir šai "varonīg" pret
 otru, bet pasauli šis ir pat "pret sevi". Un tā
 dandzof, āreji glūzi krotus irš vai šķēsa, par visu
 pasauli, unareta tomāt lailā šķēsa, jēstāri novēk
 savāda šķēsa, jēstāri klūp, atkāz neprasot savu
 sabrukšo šķēsa pasauli. Tas cilvētu noticis, ja
 šīs šķēsa šķēsa šķēsa "varonīg" un būtu
 jau laist šķēsa cilvēks pat ar sevi, ar pasauli vajībām
 un trūdumam, un tā šķēsa sabrukumu novēšis.

Maiz ir tāds ženturis, kam priekš un pakā, bet
 galvenais, kam vala valūkoties tai rudenī jābūt maišma,
 kādā pamazām tēpās daļa sākot jau ar septembra
 pirmo pusē. Vēl darbs dzē otru, īpaši ja vēl kas
 zālārojās, kā tas ir būdams ar betaradnām rudenī
 dēlam, īpaši Vēdplūmē. Darbā ženturim vēlas gūzi
 lielāka, vai klavi ap mājās palēnām top iedzelten
 vai apmussardam, bērzi maži dzeltenī u.t.t. Svarīgāks
 jau vār ir dzīvnieku būdams, tā novērtama un
 nozīmātama, t.i. kādā nodarībai vajai, un jābūtama.

Izvaldīgais pilsētīnās, rudenī dēlam laukos
 izplūmīs, turpretim ^{vairāk} tīvai būnīstī daudzas un
 volūkstās dabas jāmasās, volūkstās par to
 darstam, kas gadu no gada atkārtodams, uzgaidē
 tonē savu prasumu un volūkstē, šūnā pūkstēšbu
 un vīkstēšbu. Vai tas patēri tā, jeb tas

cildomām tikai tā bellas, jāsam garši mānrotēs
 uz jūras, kas to lai jūdas. Skatās ir ārā
 jāsaulē mēdus, un būsīka, skatās ir arī ārā
 eska tāi jāsaulē, tā jūto pūstīnēs. Bet laucēdus
 apskatās vārds ar reālām domām. Audis sofad
 jūstēdus: lali, un jūstēdus ovrē, būtu arī būsīnēs
 jūstēdus, ja tikai mēdus skatās ir vārds...
 Bet ir vārds, kas arī jāsaulē un jūto pūstīnēs jū
 dabas jūstēdus.

Vasaras 27.9.

No rīta te māfā nodzīvotām solūmā,
 Šā dēka, kad viss pūstēdus jūstēdus
 no jūstēdus vārds vārds māfā
 mēdus, mēdus jūstēdus māfā, jūstēdus.

Rudeus dzeltenīgajā rotācijā ir kaut kāds 75
savāds smuigi-pretējs prieks, kā aizjebās
vasaras lošmes tikama atklājuma. Tas itā
jaestā un novēlona, iegoda un bēl klusi
pārdomāt. Rudeus ar savu zeltu man pūstlūm
vokus no mofarokem pāda laukēm. Kā tāda jūlatā
doluā kāt vārdem tad uvarējs vlu novēlēt, vārd
doluā pa laukēm stāstādamus.

Dziesmas, 1935. 1-10.

Cetā uz Rupu dori māji pārsteigumi Lijuma
stacijē. Uzprums uzrunāja manī kūs, kas Lijuma
rajonā patlaban darbojoties kā kopkopības vis-
pārvegs. Izādās, ka esam guļējidi albi tuberkulozē
dunatorijē Brillevidos. Kūs un papst
ātrātur, pēc jara pasaulē uzskata nopasot
vairāk ideālisti mā iņstlūā, lai jau ikdēnas
darbā vā profesija tikai tūi praktiska rakstura.

Papst Maurijs, kurmijas Petersoni u.d. citi,

Pred vēl lielāks pārtēpums man bija, kad mani uzrunāja kāda sieviete un pateica, ka viņa esot mana moliņce no Dzirnieku laukiem. Papstas viņas nekāda jēga neapstā, jo esot, kā viņa pateica, košs molas lauks, viņu reģ uz īšu bēdi redzējis tikai bāču okupācijas laikā 1918. gada vasarā. No molas lauksa tomēr es viņu ļoti ļoti atceros, jo viņa bija ļoti spēcīgi apstātināta, ar nosaukumu pirmā moliņce, kas molas darbus veica pilnīgi kā rotalu. Pred šimdi bija jānamatu kas tāfe viņa bez tam bija. Ar savu darba bēdi R. Dilevāns, mēs bijām iekārtājām plašu bibliotēku moliņceļiem, kurā atradās neliela parastā rakstījamatnei, bet šai moliņcei mēs ļoti labi rakstījam darbi arī un priekšlasām gramatas. Šo bibliotēku viņa glabāja viņi, un pēdēji pat apturētas no dot lasīt.

77
Uzdevums ir raksturot dzīvību un dzīvīgu dzīvību
procesa. Atzīmās, ka grammatikas un literatūras
zādzība ir lielā mērā, un, cik vien iespējams, raksturo
literatūrai un garīgai dzīvei savā laulībā šīs ir tā
viena kārtība. Esot nepieciešams arī pati raksturot un
joprojām vēl ir tā vērtība. Skolas gan ir tādas, kas
vēl ir tikusi kā tādas ir un ir dzīvības. Bet
viena ir tā, kas ir nepieciešama. Cilvēks ir
dzīvotājs un arpus dzīvības, lai nu jau ar garīgu.
Uzdevums ir raksturot visu, kas ir nepieciešams. - Dzīvotājs
paliek uz laulību, un tas joprojām ir nepieciešams
kā jātā. No dzīvības, kur ir tas, kas ir dzīvības,
ir laulība dzīvības, kas ir kāda kulle, ir
pārņēmusi uz dzīvības, kur tas ir nepieciešams
laulību māji. Tā ir tā, kas ir dzīvības no dzīvības
laulību, t.i. dzīvības - ar ~~laulību~~ dzīvības,
dzīvotājs un strādājis. Esot nepieciešams.

Skolā, pe nuuns vīša kā medīšu saukstis-
 dūda laivēnē, bet tajad saucotš dūda
 Libete. Audzējot dēlu un vīšotš mājas
 sadzīvē. To vīš mācās man noklausotš
 atunā, jo vīšēlas pu vāca un bīša pīstīdās un
 jātāj, eusā. Bet karejā vīšēdas es vēl olfi
 domāj, kādi bīstlīgi is cīvēla efi. — Polak, Molā,
 un, k'raunā darba bēdi d'kambē un mūdīti,
 ka vīšā dūda laivēnē un gan Molā vīš
 tālās celis, kā arī vīšā lūš pīlāmas bīgūstī ar
 lūšēlu trūkum, jo tēvs kēdās turīšai cīvēlās nav;
 bet vīš, ^{meiteni,} vīšē carī vīšas gara dāruvas. Un
 tomēr, vīšā vīšēnā vīšēdas k'raī ar pafarta Molā, un
 nemaz, kā Todolā, vīšē, to vīšēto. Gluži otrādi,
 tāda bīšē vīšas gīla un vīšā jūtōtīs vīšēda.
 Saon vīšējo pafanti cīvēlās vīšē k'raī un
 vīšē vīš, kā fōndu angstīnos, tā

79
vskaitā tā gluudlācā dētā. Uzreiz par sevi
vāka to paldinārot tekst. — Šī būs interesanta,
pārīgi nepaidīta un neceļta datīšanas. Tā būtu arī
patīpofe, ka arī patsā notekārtā praktiskā iudēna
apkarīnē var būt arī ~~st~~ stīpāla gara cūdēti,
kā pēlneram šī nūpā bīpīdē nolūcē dēlda
Ladwēcē, tagad Libretes kundze.

Rīgā, 1935. 3.10.

Te nu būs tā stīvēšanas pa Dautu Saincēnu
(tā turpinās vēl foršm) un valodas vārdā pasauktē var
karam! Nu jau katr det valā pēlā spēkā, kaut arī
italu to vārdā vērē un vērē nojaukt, tāpat
kā vērē atpī bē, ka vērē vērē vērē nabāfa abepīcē.
Eiropā tagad mač interesofas vārdos par to, kas no bē
Afrikā, vai itālī vārdos abepīcē, vai abepīcē itālī;
te itālī doma tikai — vai katr vērē vērē vērē, arī
of Eiropā. Un katr lai jma un parefo, ko vērē
nākamās dēlās?

1935. 5.10.

Tebrancis Pinda un solas palūst Roga vai vsm
 pienim. Esot noņemis itabonu, mēģinātos jebkuris
 vai Rosta un Pinda žens, kur vsmam apsolot
 drūmāt interofu, feletonu, vsm, kas vsmilā pļūvēt.
 Esot esistenci noželust. Roga pama vosta un
 žtūstānā, savos rakstros, Pinda tonis ir tālāi
 žefuils un vsmas vsmilā. Es jau žaubos, vai ar
 auzpēcēpļu rakstānu vsm tālāi tiks? Poteicu
 ar vsmam. Pina mēģinātos. Nāk vsmilā
 bibliotēkā, vsm paimē rakstpilu dažādu materiālu.

R., 435. 9.10.45.

Satiku Jost Pērbatas un Blaunapā vsm vsm
 Sudiabkalnu. Galva esot vsm vsmilā, tā ir žvāra
 žvābes žvābes atpaka. — Bet un drof vsm vsmilā
 kārtiņu žvā, t. i. žvā vsmilā vsmilā. Esot
 pāpājis pama žvā vsmilā, vsm vsmilā, vsmilā vsmilā
 un vsm darba ar vsm vsmilā. vsmilā vsmilā vsm
 L. Pērbatas un vsmilā vsmilā. vsmilā, kā žvā vsmilā.
 10.10.45.

Es jau jomu, ka irgrūtākas būjos es dzīvē
esmu vienmēr bijis viens un patērējis vīrus. Ne
gariši, ne materiāli man nav ko gaidīt no
citiem unāda atkalsta, viņu un vienmēr pārdalījis
tikai uz pasa spēkiem.

10. 10. 35.

Nepusi jodu mani uz ielas kiti ka Fr. Džema,
bijis patlaban celā uz bobotēlu. Kopam pasulask
belākas rūpes ar pirmo dzīvi krojumu kirofēnu,
ko sapatavojis iepriekšā. Patē arī domājis, ka
tas būdēt labāks vai pirmo krojumu. Papast ka Rudzīt,
arī Džema dandz uzmanības jēdo unola savas
stāmatas parfai sefai, bet arī ārejam stāmatam -
drudai, vajoram, unla joprojman etc., - un par
vīru to tad vēlas nosprezēt arī ar mani. Patē
pārdalī arī praktiskais jautājums, kādu īpašniecību
viedabūt, lai atļauj lout to uz stāmatas. Paldam vā

12. 10. 35.

Gulbja vai nu "Literatūras".

Būvju igauņu gramatu štude, ko serosnājis un
 arī noorganizējis, lai Igaunijas inteliencā to šē Pasa
 jaunās telpās ielā, totu sakarā ar igauņu gramatu študa,
 400 gadu jubileju. Neapūrdināms ir šis jll. Puskits.
 Jau Igaunijā ir štada veidē jām. Bibliotēka
 darbu, bet daudz interesējas arī par literatūru un
 mākslu, ir papstams igauņu rakstniecībā ar darbu
 par literatūru un mākslu. Bez tam ir jau vairāk
 kā 40 gadus daudz tūlis latviešu rakstnieku darbus
 un raksta par šiem igauņiem. - ku tomēr, vēl ir
 attiecīgāji lasu arī šis štades noorganizēšanai, pat
 atbrancis un palotējis to šē ielā tot un ar študa
 študu štād rādē un vāpštādē štād. Kasman
 štādē iepatēšas, tas ir jaunatā lasu, štādā, štādē
 štādē, štādē štādē štādē. Jaudē štādē štādē
 štādē štādē un štādē, ka gramatu štādē štādē
 ne mājā štādē štādē štādē. M. Puskits un

Lauris, F. Ungass, kas arī atbraucis pēdējās bēdēs
 ar Pulstru, beema, ka slinku izdevumu (āreji) valdī
 viņu gramatu tīrņu esot maz. Rakstnieki daudz darot,
 lai viņu gramatas nāktu tālāk glāstā arēfā detējā.
 Jotādi apgalotāji ar beļu interesi. To atklāja Jāņmešas
 sūtījis dienējs. Izrādās, ka viņi pat ar ī sēdēji
 beļ gramatu nolotāp un izveletas kollektīvas draņģis.
 Teinteresejis par draņģa bibliotēka nomāja par gramatām
 ar maui un kādu pusstundu, sīdi izmīcādams par
 draņģa bibliotēkas raustām, sastāmu etc. Tīpat interesējis
 un pārmaija krišanas beļas ar valsts bibliotēkas
 dr. M. Humbergu. No pazīstāmu jūtādē vēl bija
 J. Akuraters, J. Brinda un gleznotājs R. Pīlbergs.

R. 1925. 13. 10.

Nepusi sodra satīmu uz elas nolotājis J. Geste
 un P. Kūlu, kas pasūlaik bija celā uz Straņģu mīņjas
 pamatskola (R. p. pamatsk. Straņģu mīņja). Nemaz ticēt
 iespējis, kad viņi vasaesja, ka J. Lauņmaui sonāt
 mīris. Ja, ja, Geste teica, launī audņēji nomāca arī so
 darlāgo mīru, un vēl pasos spēta jados!

R. 1925. 13. 10.

Pēc šāda laida bibliotēkai Čaus. Riekas stāpji apstipr.
 Athesis unau jaun jaunam prāmān Engeliāf lētis, kur
 es jnodams jaunē Pēlāf lētis. Čaus grūbt labgrūt
 lērtēt nprādums par unā vīpāiā vīpān, lēt
 šīs vīpāiāf lētis unā vīpāiā lētis unā
 grāmān rēnērtēt. Studēis lētis par lētis rēnērtēt
 un lētis lētis par unā lētis, galē nērtēt
 unā grāmān. Tā est laba grāmā: no unā lētis lētis,
 jnārtēt un lētis. Anā nērtēt lētis
 jaunā lētis domān unā galē nērtēt un nērtēt, lēt
 lētis unā, Čaus, un nērtēt nērtēt, unā est lētis
 nērtēt no lētis. Varlēt, un lētis lētis tārt.
 Bērtis lētis anā lētis, jnārtēt unā, unā nērtēt.

R. 1938. 16. 10.

Briāla lētis. Studēis jaunā lētis unā
 jērtēt. Apnērtēt, unā nērtēt 50 lētis,
 lētis nērtēt, unā nērtēt.

85

Doc. L. Ausejs interesantu domu rožina par
mūsdienu literatūra un tās atgriešanos,
izpildams literatūras, īpaši dzejas nozīmi, cilvēka
personā un viņas sabiedrībā. Bestas
pauze dzeiņi V. Čerņom un J. Trūda nolikuma
darbs par pamatās dzejas. Pēcpusdienas quertētājos
redzēja arī dažu pazīstamu vārdi: Dr. J. A. Jansoni,
J. Griņi, J. Kadoli, Dr. Jūli. Studentu u. c.

R., 1935. 20-10.

Par Rožas pils. 3. bibliotēlas pārziņi tās darbu
izcēlts Pāvels Rožs. Viņš bibliotēlas tās notikums
izsancis pilnīgi drosmīgi un pamatoti pasākumu. Pils
pilsētas bibliotēlas strāda diezgan spējīgi labi bibliotēlai,
bibliotēla betas izpildīs prasē un teorijā, noteikti
pilsētas cilvēki, kam būtu kādam tiesības iekārt to
netu. Tādi tajā ir pamēti, jo mēlas, it da norādēt, jūn
darbs un centšanās ir betas, mēlas, jūn, kas es, jūn
lai dzeja arausētu. Amata prasē ir mēls. Redzēt,
Pāvels Rožs bibliotēlas par lafu nav pat redzējis,

vīdnamus, pat jēgas par iudruas tedrušo bibliotēka
 darbu, bet arī šū reāls par jārpi. Bibliotēka
 attiec parantēt tīrai jēkas. Neruam nēar bēst uādu
 iēstēnu, da rāstīdēti šū dēlatē bibliotēkām darbā
 un da šū darbu ar uāduās, bet kaut es nē jau jārpa,
 lai šo darbu ar prātu, t. i. jāmācētos, jēmy to cēf
 amata.

R. 135.25.10.

Nejamā jātēdētē, jārma ar cēmu jūpētōm,
 kādrejējo māmu bēšo jūdēnēllē (Latīfās atbūvōnās
 Cēmu lāskā), atēd. Plāv.-kōtē. Landowski, kas tagad
 ēpēm ar mīktas dēpartamēnta dīrēktōra jōrtēm.

Jōpēt jātūrējis jōpēm to jārma jādēno jātū un
 lētām un lētīdēlēm, kāda jēdēla jēpēm cētrō jōpēm
 jēm tōlāk, cēpēm dēluās. Ar jārma jātōllē jōpēt
 jūmīcōnāt, ar jārējētōs jūdēmēms mīktas dēpartām.
 un jārma cēmu jūpētōjā jēcōt bēf jūmēdēnās. Jōstēm.
 Jōpēm jōpēm jōpēm darbes un lētēdēnā, un jōpēm cēlu
 jārējēt sava jūdēmēna jārma. Jālāb ar jōpēt

87
nemana ne mūša, ne pūstāna kādas došanās
ar „augsto Aivorkli“, ~~at~~ kā jau apstā par izdarību
un uzdevumu veiktāmu noteikta.

R. 1925. 29. 10.

Grāmatu veidēlas „Klausa“ vārdāms, jēc ilgām
laikām noulūm veš atkal valstā (vēdefo veši tur
boju 1918. g.). Usmu bešo un galveno sīs rakstunījas
Jēnclatīnījas mazpilsētas daļai kāz darījotīs
papētusi īpaši, jeb kā to pīnatāji īzrakās - J.
Meierovics ar iēgā roku atstāji īpašīam, kā
jau dažu labu lītu, sauk karjēru dydams, valādis
ārlīetas latīnīes un par slīktu. Latīnīes tafad
apmetusīs aprātā lūgāju tīesā, īvāsī ap lūgāju
laulūm, kur doļjau plāsī aplūvējūtīs. Jī arī
glōtas lielākas jāunceltīs: ģīmāzjē, Pērauda
vama pīkola p. e. Tācu, tu vāz īpatotīs, var vērot
kā vīka, kā jān galējā nomales pīstotīka, sēstīku

plaukumun un gan uelaid nesarņiegs. — Apsūdzājā
 daļas veicas vajāstamas vortas, īpatņi bij. dr. mols,
 kur tajad mēģinoties mācstājs, kurā kadredz strādājs
 kāpams molotājs (1908/1909). Satūm no Bēnu
 lauksim vēl arī vai radus veicas vajāstas.

1935. 4. 11.

Prāleņa jātka Sila mdrabūzās mullar
 — Bofim kopa gandrīz četrā radi: mēs ar brāli, jātka
 jūsmāra Verouka ar savu vīru un vīra matē,
 jātka pamāte, ~~māte~~ māstikas vīrs molot. Jaižue
 no Druntnas, inspektor J. Pricmanis no Valdas,
 un jātka draugs Kraujītis ar kundzi. Es neesmu
 radosāms, draugosāms un vīrs vīrsāms
 unlotājs, un tālab reti kur iēju. Arī vēl brāleņa
 par vīru 12 gadu, kamēr abi esam par te Rija,
~~saista~~ biju tad un otrs vīrs, par ko vīrs tad
 arī ļoti noģeļots.

R., 1935. 18. 11.

Tepricenosī, ka Brīvības pilsoneļa atklātāna
 un ievērtāna notidās šodien, Latvijas valsts vēstus,
 lai gan bija dzirdamas launas, ka kāda grupa par
 vares gribot šo pilsone un pilsonei atlikt par celti uz 1936. g.
 15. mājā. Svētības bija platas, vārdu Latvijas ievērtim
 un šejien naidīdīdēm par spiti un vārds šejien - interpretas
 un jūras. Kad vārdu jūri klāstā dzelzān šejien jūstama
 militāra guma era, tad tas
 šodien labi apstāns. Brīvības
 pilsonei tas celts citās
šarotai brīvībai var jodu.
 Pēt cipa ukladuluar kust
 bez militāra guma un militāras
 disciplīnas. Tā šodien arī
 valstīdīdēm un jūriatīdēm,
 kam tas bija jūdot, vajadzēja
 stāties militāri šonda un
 solot gar Brīvības pilsonei.

R. 1935. 18. XI

Bibliotēkā Pucēla kundze no Rēznes Kārlavītim.
 Pēdējais, je nāvis ar maņu laipnumu. Vēlā erot loti uelcēnā
 ar laipna viedība, kas viņa tā apmācībās Pēcma ģeogrāfijā.
 Samma viņai ar laipnu laipni, bet ne tāda viedā un
 gātā, kā viedā tur izteļofat. Pabešbai tur atbilstot
 kāi daži dāmu. Vēlā, viņa osterdus, ka no Aru
 laistim, kā jankērus, viņa notēta veltā nary ceates, odes un
 tā lab rādīt par to kājāi vāpafat, un laipni laipni
 vērālat. Arī vāi to vērāot vērāot. Pēc viņas jēmas
 viņa vērā un jādabujis un ielcis tur ar jēmas
 jēmetis, norādāms, ka tā erot Pēlu jēgšvella jēnta.
 Pajed lasitāji domādot, ka viņa pati to jdomājāji
 un itā jabsēdāmas tājās vābūmas jvāta. Vēlā
 laipni daudz to tur vērāoti jvābūjis. Arī par vērā
 māju laipni. Pēc vērāot bēji vērā ar Pēcma mācēlā,
 viņa vērāot vērā, ka tolaik viņa ar Pēcma lūto vērā
 dativējis. Tas laipni jdomājājis. Vāies vērāot vērā
 jēgalidēt, lai kūtā vāmas to daupān un jām. jvā
 atjēmetu? Pati viņa vērāot vērā, lai vērāot

Mundala, un Lapša tur labā pirmā neotāstis.
 Proteus, lotiēt es tu neta nemiējs, jo pūnēsam Daugavā
 tāde pūzmi nemiētots, kaut sau tur raktiņa mans brāis,
 tālab kā J. Gaus vats bijis Lapšam, ve redarboan
 pūzlotiējs, sapātādams cam Dr. jaunam M. Rucela
 kundzes jaunības gūmetni. - Bet nevarēji tas no Lapša
 puses i. Atis es, kāz Rucela kundzes stādījma, uzleim
 sūi pūzlotiēma vadrotas nevarējlas. Nākamam
 biogrāfem an sādām baubām jābut loti uzmanījam,
 un Lapša pūzlotiēmi neta tā pūzta nās pūnami par
 pūm.

R. 445. 20. XI.

Biblotekai jē. Decozols, vai es nēvarot vīpam
 pātēnt, kur un kādi esot vīpa pūnse ierēktē darbi, jo
 vīvot domājos sarisot 30 pādudarbā atēis. Pūz
 pūcējs, ka nāvējs vīpam pūzlotiēt. Atneis bijē jau šivētho,
 par kurū sau es sēntēis jūpnot vīpam. Man tā beļas
 stīji esnotā. Bet Decozols pū vīpās i ausaltēts
 elstrāme colvēts.

Uēlāk P. Bismerts, grēdams republikas Pastā
 Raustu l. reģistrā, kas divosis Krievijā un to es būtu no
 Rijas līnī dardēnis. Kad esadu līnī. Jāstījo, tad savā
 parasti runājam taur teica: "Ja, estāds jau vīpi nebehts
 behtuolki, ja vīpi nepārstos par otra darbu. To vīpi
 nemaz neapjēdz un neplasa, ka mēs esam strādājoši pēc
 labotās mērsapņemas & mē vīpi līnī pedantījam jē
 Raska atota kēndarboem... Bet kas mē behtuolkiem
 mērsapņema un godrē darbs. Vīpi mē jēst šuāri
 nolamāt." Man jau ierāca jēstā P. Bismerta jēstā
 uēdarbi Romās u.c., kur vīpi uē estu darba uē jēstāstā,
 jēstāstā uēstāstā, un vīpi vīst jē estu kēn kēn mēstā
 jēstāstā, jēstāstā mēte jēn to kēst, bet taurē netēcu,
 jē jēstāstā jēstāstā jēstāstā jēstāstā jēstāstā,
 un tad tas nebehts parēst, jē kēstāstā un jēstāstāstā jēstāstā.
 Kēdi kēstāstā kēstāstā kēstāstā? Bibliotēkās jēstāstā
 uēstāstā kēstāstā. Ja tas būtu estā jēstā, tad P. Bismerts
 jēstāstā notēstā jēstāstā no manīs.

Klusēt un uard, kas jalla "Zvārdu vārdu", reļj "Zvārdu
 izvērti" mērojumā. Kļuojī P. Jēr-Fermane ar
 sava referāta atskaitas no vārdu.

1935.26.XI

GALDA
KARTE

Ivandes Kaijas literāriskās un
 sabiedriskās darbības atceres
 vakaram 26. nov. 1935. g.
 Maksā 3 lati

Austriņa plū, kas vada Konservatorijas aulā.
 Aula publicas gandrīz pilna, tā tad spātēja rakstura
 plūmā draugi un paziņi un ceturtni apstādās
 dzīšan dzīva. Noklausījās Uzvas dzīves, paranti
 hiperbolizmolu vērtēto mūm un tad gājāprom, jo
 vajadzēja kāpt uz statures Gobam. Nevam cēt ir varīfe-
 jīstā plāpas un mēla, kas latvisā raksturostā, bez
 noteikām principu būdams, daudz plūmēlojīs.

1935.28.XI

95

Kavēniņas etnogrāfiskā muzejā patīsi sapņotā bērnu
būdas un priekus. Bū bagāta un dzīva ir veltīta tā tautas
māksla!

1935. 1. XII

Bibliotēkā sapņojot es esmu atkal bēla kustība.
Nāca un jaja rakstnieki Alejs Lūdelsons (Rostku Pērs),
Sēļa Stēste, J. Primda (kas tagad pārveidots atkal par
Veldi), Z. Lūnais, Aleksandrs Čaus, P. Ernais u.c.
Būvniecība, otrām citāda rakstība, trīsām. Prātāma
vēlētā: kāda sirdsgrāte. Pa telefonu prasīja
V. Dančbergs, kas iebraucis no Jēkavas. Kad pūvēs
māksla ar elcām pūmā amatā vai dzīvības mūstīgas,
māksla: izbrīnījies neapriate, uz ko tas gūmā jūties. Nabasa
ierēdnis, par mākslu leņķi bez māksla jūties. Būvniecība par
būvniecība, bet tu nevēlēs nēlā mākslu vēsot tācis.
Ja, tādi tagad lasīti. Bet ar angļu tācis: ierēdņu
māksla kā ar rotālo mākslu.

1935. 3. XII

Šī jada preses balie lokas jau šķīst redzot ka,
 operatāka, satrupusi, tā tēst pēpā šķēl un šķēlun,
 trufaretāda kā ošas fados. Šī publikāta irāz dīvānu
 rejs. Vai tas nojone, ka "augstākās apmācī" ir pūst
 mēstī pūcātes, jeb ka irto pūlis var būt kāi
 "demokratija"? Pūnos.

1935. 8. 8. II

Skatā, kasota kuffens rīstāde! Kādas interesantā,
 betas un parādības tā nolēl katrā acu pūlīte teja
 par mūzā dīvānu! Jēl, ka operatālas personas, vadotā, tai
 pūstī šķēl un šķēlun, kā to rīstāde vadotā J. Silvā.
 Pat atbalstī materiāli ugrīkot. Šis nacionāls un
 dīvānu mēstī tā tad kāi vādos, u darlos.

Interesants veicis gēste ar saviem vārdos u. c.
 kolekcijām. Dīvāni saviem var skolotāji un pūstā,
 īpaši rīstānu stīvā potvānu (dīvānu olat),
 kas ir pūst rīstānu.

1935. 8. 8. II

No vāpam pusēm burt aicinājumi, katru reizi Brontas
pirmnenumu turpojam, vai jautām ejot gresnāt.
Tā aicinājumi ir kļūstāt daļēji. Es augsti cēlu
un vēstēji Brontas pirmnenumi un mākslas darbum
kā simbolu, nacionālu simbolu, bet tādu visu kalpošu
atgāzta tonēs, par mūžīgu un bēdīgu. Mani bēdīgs, ka
tā latviešu dabai pat gribas, un ka to visi, kas esatādi
vēl, jūdotis ar nepatīku. Vai Brontas pirmnenumi,
cikpat ar to ir pacelti? Jautājam.

R. 1925. 15. XI

Kultūras Fonda 2. mākslas izstādes atklāšana
Jau bēdīgs labākā un jūnā, taču vēl diezgan daudz
vāji nepatāmu darbu. Apstāšanās vādi izstādi kopā
ar tēlu un jausoni, kas tāpat kā es, mēl savrupību,
ne reprezentējam. Vēstējuma bēdīgs unus domas
sastāvēja.

33. 21. XI

1917. Marts. mācības kopulu nodalā uzaudi
 satikos ar Dardes teātra autieri Mārtiņu. Atnevis
 patlabam Alb. Džymaluka spējas jautā Koningjā.
 Tā man atklājas, kas tā dzemniecība "Dardē", par
 kuru biju jau interesējies. Ne jau pelņas nolūkos, bet
 jūsmā pēc cilvēciskais, Mārtiņš, mācītājs, vērojot, kā
 vēroj, šo "sportu" un tas tūri tāpat kā mani. Mārtiņš
 mācītājam uzvērta tādas nopietnas betas vārds
 vajadzības.

1935. 22. XI

Bibliotēkā starp citiem jaunais M. Jopers, Jdovon.
 Jelta ābele "kungs un kalps". Vēloties no manis, Kielda
 Infantis tulkojumu, ko lasīdēt drof ulagā. Tā kā šie
 tas ir bratis ir strādājis un tas bija parlabu šie manis,
 tad norādīju, lai ņemas vārds to dot, jo man nav
 laika. - No visa var redzēt, ka Jopers nav pelņas vīrs,
 bet dzemniecības betas jūsmas, kas nopēnīs vārtis
 gramatu kā individuālu vārtis tāntā lasīt.

1935. 28. XII

99
Afganofanus ir tāda cilvēka uzturums un raksturošana,
kādu bērni spīdā tādi entuziasma un esaltācos
stāvī cilvēki kā J. Prinda (tagad Vācu Deldre). Pasākumos
vairāk pasākumos darbs vai stāvoklis, kas ir apmierināts,
tam galas tas cilvēks un disvantspējais pasākums, un tad
estā viņi ir apmierināti. Ja, nekas nav tā kā līdzīgs,
kā to allažojumtēris, tāds Prinda nenāc būt un nenāc.
Bet viņam ir jāatceļot ar abda karstāji "komu"
bu plūvēnāis, viņam jābūt to turēšanā, leņķu pārtārtā.
Pā viņu jau varētu būt stārtā par viņu būvniecību labo
stāvokli Mōvāfēmē un Rōtā. Un tas tur ir labi uzskatīts,
un nupāt ministru prezde K. Kļūmāis uz jolūgustilēm
lētis uzskatīt lētā apcei, kas M. Jūnē un Rōtā ir spēsta.
Kad Borines un daži citi pūnēli vēl neticēdā, ka
tas tā varētu būt, viņi atvēris ~~ar~~ audži un parādājis
iespēsto rakstā. Ja, tad viņi palūdzē mēnā. ~~Ar~~ jo
tā. Un tā nenācēt sūdzē lētis. Abas audžes viņi ir
sāidots rakstājis. — Bet vēl viņi tāda gadījumā
mūnā par sociāldemokrātu, tad par Jaunācāru

Johann. Kaspar Heyndel, wdt von Ernst Hlari

zu ma.

1835. 30. XII

1936. gads.

Šī gada mācību paredzēja tikai nuoms parādēm
diviem vīru klubā.

R. 1936. 1. 1.

Teratas Emanuelis uz vīru nedēļu Rīgā.

1936 - 7. 1.

Bibliotēka J. S. Jansons. Patatīja starp

cotu, ka mēdēsi radat esot veselots universitāte
par mācības spēku un drif būtot jātapa estājn Celleri.
Tā ir patokama jpa. Ne tikai vīru, bet arī profesoru
jau šun tiku nuajis, ka universitāte latīniskā
literatūra vācēstā stājn novāstā: drif bus 10 jadu,
kamēr mūs prof. Lautenbards, vēcun, nāk vīru
arī prof. L. Bērziņam, bet vīru veta jēmi ^{spēki} _{nar}

sagatavoti' un netiek ievadoti. Nezinu, kas ir viņa
 tā viņš, bet labi tas nav. Pēc Jēferta vārds tad
 nāca jau viņa veta K. Kārkliņš, bet tas arī tāl nav
 vēl netas. Ne tikai viņam un Jansona vārdi bija jau
 sen laikus dot ceļoju sagatavoties profesora postam,
 bet audzināt arī vēl kādus no jaunajiem Jāņa skolotājiem,
 lai pēc kāda literatūras katedras nebūtu tukšas.
 Ja arī Jansons būtu pūnē darbināts nav nebūtu
 Jansons, Jansons, tad viņam būtu bijis estiski pilsētā
 pilsētā, bet tam, kamēr kāda kāda Jansons vada.
 Vai tad no vecajiem profesoriem literatūras Jansons
 kādi lieli spidēli? - Jansons, tālā būs jau
 Jansons ievērtāms, kas un vārds unāt' un plāstā
 audzināji, ~~un~~ -

Pēc tam bibliotēkā bija vēl arī Čāls, šīpi sādžis
 un nācēis, jo ~~tas~~ nācēis Jansons, - un tad
 Jūlijs Sālis, šūpi preteja Jansons, omulofs, sarkastisks,
 lai jau arī nācēis sūpē būs un tūkti nepatīkams.

103

Azbranca Emanuel, Nodroša. Gādā kā būs
domājis. Paglāka Doreš ar Lato. Literatūras
vēstures 14. un 15. būtnīcas noslēgšanām. Tā kā
Sudrabvaldis, kas ir laulāts solija un solija, tomēr
pēdīgi neuzrakstīja par Ludi Bērziņu, tad ylsim
to rakstu Emanuel. Un arī redas, ka ir bijis
doctas uzrakstīja par L. Bērziņu jūdozj apmierinātu
apseri.

R. 1916. 21. I.

Universitātes Andeņu vidū Sarīcību

atklātānas arīnīfais akts. Anatu b-bas jāle Kēnsu
iedā 30 vlna akadēmijas pūnātes un mācības yllm. Norakojis
vīcam notēkti un apāpofāmi Latvijas, kas vīvāi rak
īpīdona. Svīti gūnā un pūnā prof. A. Svāles
akadēmija māa Latviesu vēstures kessbas. Tās
pamādoma: pēc. Grem māgdlm esu fādusmklm par
savām kessbām, ko nolauzījūti vācēsī, unitīfō vīm
to laulū vīvānīhas vīvā vīvā vīvā vīvā,

molodami, krajdani, nolūsetami jētos notikumi un
 faktus, kas ir pilnīgi runāta par šķūti vai latviskumu par
 labu, latviski un, pēdēji, arī stāstus par šīs zemes
 nāpšanām bēstās, kas tēlu poms beidzamo vācu
 Austrāļu abakuma pēdējās. Un tad un mums jā
 vērtē vārdu vārdu pārunā, bet arī pārunā, t.i. ar
 dzīve pārunā latviskā jārā.

Jamāte ar saji run uz poma alladensko runu.

R. 976. 26. I.

Brūnpatēlamāto spāide uz mani no vīrā
 redalēpim ir atstājusi brūnās jaus redalēpē. Un valda,
 vērēt laji ~~ar~~ jārā apoloģētā personu ~~ar~~ vārba del,
 kas tomēr šīs domāties, bet vīrā loms, kaut kas vērēt.
 Apmēlot šo redalēpim var saprotēlas, budi uar vērētā
 jārā, un es arī uar vērēt, ka cīvēti no tēu jārā,
 jo pats tēu būdams arun to jārā, par ko man daudzi
 ir atstājusi. Nav arī vērēt brūnās, ka šai vērēt valda
 vērēt tādā tēu vērēt informāties tēu, ita vērēt,

un rahtos balasnotā un vānūlība. Garš impotace.
 Redalēfē daži locelli sēd tā pēpūti pūšlī, iedomālamis
 savi ceļi un tāda "bofāham" lomā. Bet kāda tam nozīmē,
 ja arfē cam to plaukt un plēšas pladuma tīkai tukšums,
 garāvērība, vānūlība, zīpū vāpūšas tū tūms, tā tā pat
 vati dēpīfā "savi laudis" no tās novēstis un mēlā
lasīšanai jūm jūm vai cota lasīšanai? Saskaņā, kā
 tāda atmosfērā var tūstēs Aleksandrs Grons, tās gūstas,
 gara dzīvības dešora vānūis edvēts, ve kura ar jūm
 ievērtis vāts, ja vāpū tū bātā bēlāta notēvāna!

Pandam cōs jās valda Rota redalēfē, un
 vāpū un vā de facto notāc vēclāis, vāpūjais jūmalis
 un ai dēpū vāpū vāpū, Ke Rabas. Tū vāpū
 tū edvēts allāf jūti vāpū vāpū, jūm un vāpū, un
 It arfē tad ai i vāpū vāpū vāpū un
 koncentrētā.

R. 1926. 2. 11.

Pe Julija ioden suota Pludons. Runojot ja
 kaudu rausta ja Pludoni manä organotaja lato.
 Gter. vetturē, Pludon uovinecafs, ka paaso raktits upe
 nāds. Uvāi est Pludon, uovis Pludonis. Saku ka
 estādr ju vedvot vāotēs, jo vāo taci i dēffan
 temperamentos in sama vāda del, jataus vssot vāi vāu,
 vā to vedvam beses b-leas sada gramata. Kai ai
 gramatikā veparezi, nes iturepin tādē vāi vāda vāvāu,
 vādu vāi vāi bēts. In tā est vārezi, jo vāvādas
 gramatikas veparezihas tu vepot. Uvānds est vāvāvāds,
 vāts vāi vāi vāi, vāi tas est tā alveta vāvāvāds,
 vā to ves, in tās vāvāvāds vāot saku vāvāvādu vāvāvāvā
 vāvā to vāi vāvāvā vāvāvā, vāvāi tā gramatikā to vāvā.
 Est vāvāvā vāvāvā, vāvāvā vāvāvā, vāvāvāvā vāvāvā
 vāvāvā vāvāvā. Kas tu gramatikāi ja dālu? Vāvā vāvā,
 vāvāvā vāvāvā gramatikāi vāvāvā vāvāvā vāvāvā
 ai vāvāvāvā, ko in ja vāvāvā vāvāvāvā. Vā vāvāvā,

107
pūnās vases izsedzot, gadsimā šitāds jūts. Kāda valsts
irēdka pasē ~~pa visu gramatu~~ visu uzvārds Kazups
vēc visu gramatu kās būtu mēren bijis ierakstīts tā tāla
pavēdži Kazupsis. Kad mēs ar pārcējis mājās jau mēs
sievus paši, vēdēji, pasē pstatīdamaš, elbēgus, mē tos
fraks, vesdams tik nepilnā sārdu mājā! Kālais to jau
bērdem? Un kam to drovēt mājās teikt un rādīt: Kazupsis,
Kazupsis? - Redzēt, tā jūst kā gramatu kās.

R. 1926. 3. II.

Rojas lats. Molotāju b-las Oter-vallāis, kurā mēs vajājam
ja da Oteraturas novērtējumem uzstājis J. Gros, J. Veselis
un P. Jēbre - Pormane. Vēdēji lūgas atjoma vārdmā var
mazpēstīšām (jūstības ar D. Sabala), arī patriotiskas nosaukumaš
var mājām, pat veldauzēm. Veselis un Grosi turējam, vādi
Veselis, unādam par šejā, daudmā tendences, patriotisma
un nacionālisma šejā, turēt uzpauzētēš par J. Medera,
V. Cedru, V. Lamberga, K. Jēlabsona, pat par Jonasa
Mērvēla izlūdušām šejām, A. Kēniņu sāimējat

šīai veidošanās un tādu parādību, kā Fr. Drogmu u
 nra dzimšana pat nāda veidošanās. Sagatavo, par
 daļu labu veselā spriedumu lēn (parasta tās plēci, lai
 gan šī tās ietekmē, kas par veselā parādību, it
 vispār. Bet dzimšana pat dzim, un veselā spriedumu par to
 cita bēta. J. Varnasmanis dzim, sak' jēmu Veselis var
 nūnāt par bēta (pat bēta veidošanās) un tā bēta,
 bet bēta veidošanās, tad Varnasmanis dzim, un Atāks lauks,
 Kamera, vērta kā bēta bēta un operācija.

R. 1886. 4. II

Bibliotēka V. Eglis. Enot tagad no pēma jada
 par jēmu un domāto patādat bēta. Nāca
 parādība, vai vārta šī no Eglis v.c. bēta bēta jēmu
 daļu Atāks. Bēta bēta vārta daļu, jēmu,
 jēmu. Vesela, Manas u.c. Parādība par bēta un
 un bēta bēta, kā V. Eglis jēmu jēmu jēmu
 subjekts vārta, daļu vārta, Tomēr

109
interesants. Kad teicu ka Sūnīti Auseklis, Bēdubērnis,
Rādiņu par dzimšanu unaf neatgā, Eglītis išteica lillu
Zbronn. Kasu tantis, gūjz un lepmuns, liet Sūntam Re
pat dzefuļtā uelollas? Bet do gan uelofuļtā uel oļiet par
dzefuļtā? In uoļjās, vāji zūnātkas, uā Sūntā?

Dēlat uel auj-tilis un Uolīs Veldre (uļstāns Pronda),
kas gaudrof uel dēnas, uel unafis gūļjās. In gan unaf tas
Veldre, tāimā anūdotoļki uel dēnas dāzās lētas, uel uel
par zūnā štāta. Uel in bīreņigi uel dēnas uel dēnas un
dzefuļtā.

1936. 8. II

Lai gan Jūlija uel dēna uel dēna uel dēna
teicamā, bīfe uel dēnas, uel uel uel dēnas dēnas
uēl turas, tonis šodien, kad man uel dēna, ka
uēl šodā dēnā uel dēna, uel dēnas, tādas zūnā
uēnāf bīcē. Pēc dēna uel dēna uel dēnas
kultūras, latīniskas kultūras dēnā uel dēnas

tādi Jūmāpi, pūnduro, tādēlas maģs darba darītāji,
nevis beļā vēroļa personāas. Latīešu tantāi Gulbis ir
beļs neatsverams jaudejums.

Man un manam brāļim personāsi, gēsi pēdējam, vērtīst
beļā, vērtīst atsauceja un labēloja atbalsta, kas sađu
desmitējam tēpi nās atsāvis dānu rokā unja lēterā man
darbā. Lāi jomsogs veģlas atdujas novēlojums paradu
no mums un mām mām pēdēji fastā.

R. 436. 13. II

Beļs beļs latīešu kultūras, gēvē radēs an
Jūloja nāri, to redz tūms dēļas mēs arī sautis, kad
darēlas personāas nēvā beļsi atjūt un aģlēna mām
beļos nojēlums sautīeēlas un latīešu kultūras labē.
Tādu nedalētu atjūdē, vēnotu atjūdē, oģēlēs beļāi
roti jāi. — Sūasts sōvānā beļā sūetlēdis vē Gulbē
jāi, mām oģvālo. Sūetlēdi A. Vaktors J. Jāloja
Kāvēpavātojuma reuadojā an Jēn oģvān. Prof. D.

Li Bērziņa teica saturā koptu, eudrofienu svātrumu,
 zinoji rausturodams Gulbja ekleus personību un
 darba nopelnus, pēlrojnādams viņa pēļu frejurodam
 garša lauda. Suetbuja dalobusēto līpa redzami: non. prof.
 bērs de Stijerens, gues. J. Balodis, Ed. Smolcis, Ed.

Douza, Lībja Stengele, Prof. K. Hīlers, Prof. A. Dūmanis ^{an. Kūnig},
 Atis Kēnsis an Kūndzi, V. Gēnsis an Kūndzi, K. Vecis,
 K. Dērens, L. Ausejs, J. Lapsis, M. A. Bormane, J. Mederis,
 V. Cedrovs, Edis Jansons, D. Jeltko-salts u. d. c., Gulbja
 turmūli un viņa uzņēmumu darbīnīli.

R. 4 26. 15. 11

Ar liela nīlestību un godu šodien Gulbi pēdēji paitā uz
 mēža kapu ar aizvadot, esadrijos līpa būvīti faula saulasma,
 laigau paauvta pēmas dēlma. Gluži kā viņa saulasmais
 ekleuāis mūža darbs stāmatnīcerbas un raustnīcerbas
 lauda. Liels pulks parādītoju, ^{no} valdības, raustnīcdu, māksli-
 nīli, zinātnīli un valdīrošma darbīnīli apmūdām -

ar ziedēnu un krāšņu vārtiņiem aploksnātie un
vatecību vai vadaroto darbu. Un kas vēl raustināji :
volstīdnie un pasauktie uzskatu jēkai tie būs esotēti no mūsu
loti otrai galežibai, no pārdēlu labajiem loti pārdēlu
kreisajiem, tā kā bēdas, ka Gulbis ar savu darbu patēji
ir apstūrējis un latviešu tautu.

R. 1936. 16. 11

Latvijas dzimtas tēta Latvijas atbūrosanas espu
laska vrsuēlu dānā kme. Dec 1934. g. 15. unāgā notikums
ēi bēga vrsuēlu reģe, kad dala vrsuēlu pulcējis atkal kopā.
Teradusis: jēvi. Berks, sat. monst. B. Gumbergs, unītas
depart. dr. A. Landowkis, prof R. Grajmanis, Dr. S.
Medis (no Jelgavas), jēv. Dālbergs, jēlv. lekt. Muchels, jēv.
Jānis Porēts, ats. vāgt. Lofers, ats. lekt. A. Dzimejs,
inj. A. Jansons (no Lēpājas), ats. ārst. jēlv. P. Kaluēns,
fotogr. V. Rīdeniēls u. c. Vallars vāgā dēlgam jantri un
vatekām, jārumājos molotāms jent ājēvums (stap kaudēklas)
un dēdot tautiņas dēlgmas. Netrūka mē aprētoību, pat
dēlgam karbu anēdētā un jēlgmājs var vārdēdēgo dēvi
un jē jēnu.

R. 1936. 21. 11

Tauta... mehl arid
 muhju... as atbrishwoi
 nas... is wirspan
 neefo... ba. Bihau
 ar... ja loma pee
 ...adeja gener
 ...hniija usmar
 ...rifas, Bulbu
 ...s pahrwalbes
 ...efu tradiziona
 ...mijas wirfnee
 ...latifimes n
 ...armijas. L
 ...Allahja un is
 ...pulm.
 ...shleishanos, lai
 ...par tradiziju.
 ...pakawejas at
 ...mehsturiffom

Tiri nejadiot sodam iebranca Termanis. Parasti ir
 branca prandruas armu, bet sored un - seldrua. Izmai
 ir to ar apstalli, ka brancu abid ar kundzi jo ar
 l. nante asiesot spien to pumava, kas lot Tom hropadi
 un volpatizidi meitiku elgn, un tad vads no mafis izlut jadis
 kundzes
 ir velusot tik wgli.

R. 1876. 22. 11

Sinis drēnas nāca klajā bezgan neļots galals Nacion.
 teātrū. Proti, bezgan neapdārnāts un, kā arī dzīvās,
 garīgi pilnīgi neapstāts vīrs V. Fonbergs laida pār platuris
 "ražoju" fiedosais pūnības laiks, pēc viņa teātra ražojošo
 atpūtas - galīgi bēdīgu dramatisks mākslas formā, bet
 neļotu raksturo ^{niemā} komponista darījuma vīrāta dzīvē,
 vai tam saņņozot patēstību. Par to saņņutāri nevēlā pēdējie,
 bet izvēlās, kas raņņozot tos laikus un pārņņozot no apstāklis,
 kad un kā dos dzīvīgu komponista darījumu. Fonbergs te
 vēdāri: "Kādreiz, ar teātra apmēlētāju žurnālu
 intinklēm cerība, tā pēdēt pēdēt un derant, kā arī
 vāts atklāti iņņēces, naudu. Un tas notēl vārs un vārtē,
 bet vāls teātrū! - Un tadē neņņēst: Mūnās pūnās vārs
 notājas, it kā vāta pūnē, jo kad vārt Fonberga vārtē
 protestējo darījuma pēdējie, M. Jēns redakcija sūn
 protestam pēņņānda pēņņi, kas vārtē neņņēst (t. i. meti),
 kā to Jēns - Pēņņāne man apmēlētāji. Lūk, tas ir tas neņņēstāis
 vārs vārtē: vārs Fonbergs vārs vārtē, bet vārtē apmēlētāis
 solidāņņēstāis ar vārtē neļoto vārtē un vārtē vārtē vārtē.
 Ko lai vārtē saka? Jāpārausta lēnā pēlci.

Uzpus pēdējos 4-5 gadus kara draudi Eiropā kļuva daudz mazāk
 un nepastāvēti daudz mazāk, bijusi jau kņapiet kā dzīves "vairāku pilsētā",
 kā tagad, kad tie, šķiet, patiešām jau reāli, "pēdējā", par kuru cilvēkiem
 vairs, kā bēdas, nav nekādas šķērslas interesēs. Ne tie vairs kādreiz
 uzturē, ne baida, ja daudz, tad kara draudi nodrošina tikai
 apspūgtā iekšējās daļi naktī vai tāme rīdum. Jo patēji,
 laistam jau nav bēdas, nepazīstas kā jostības nepazīst - kāds.
 Un šķiet, rīdumam tad cilvēki izjūt pret tādām militāriem
 un agresijas kultūras tādām un draudētājiem kā vācēji, kas
 patiešām ir jābūt Eiropas nāša apdraudētāji. Darbā, y
 Eiropā joprojām, jābūt tam kā tādām: nolūcētā lai tā tādā,
 kas kuru uzskat, tāi jābūt bēdā.

R. 1946. 11. 10

No 18. - 22. bijis laipnājos un tādā, kas šķiet saņēmis.
 Lai jau spēku maz pu arī par saņemto allaž sūdzas, garā
 un tādā tomēr joprojām tagad gaisā un mūs, humora vārdi, kā
 bijis spēka jados. Un tājā apliecinot: cits uz nekādu jādā
 bērniem, dzīvot, bet mūs tādā nepaudē nekā no jaudas

paēla angstānā vjedentalā tā to lojā noticis, nostādāt
 gandrūz lojās Skallēm. Nēnānā zjū to nēnām atjūt, jo
 akurāterā mākslinieciskā nojūmē ne tūm nēnām lojāsnoties
 Skalles vēstibānī un ar gandrūz vėl atjūt mākslinieciskās. Akurāterā
 zjū ^{un pūzā} kandrūz, bet pūzāt dandrūz retorikā, tūm vātētikā, kas
 gandrūz ept zjūz mākslinieciskā nojūmē, un pūzāt dandrūz tād
 literāturās vēstībānī vjūm pūzāt tād pat vjūm tā
 aut. Autjūm, K. Strālam, J. Jaunpūzāt vjūm
 lēnā lēnā, un vjūm. Bet Skalle stāvēs zjū vjūm
 vjūm pūzāt.

1876. 28. III.

Bibliotēkāt. ~~Kārlis~~ Kārlis Eliass un Jānis Plauds,
 divas vjūm dažādas individualitātes un pūzāt personas
 ar vjūm zjū. Kad zjūz, tā tē tā abi ar dažādi tē
 dažādītes, ataucās, ka vjūm vjūm tē, bibliotēkāt,
 sablētās un vjūm vjūm.

1876. 4. IV.

119

Vai nu ar nolūku vai bez nolūka, E. Krušins bijājis parādās
dārgam draugam, neapmierināts, bez malciņiņas. Tā nu gat atbilstīgs koldolam
sveicināšanai, kas adresēts tikai man un tu, it kā man otra - dzīves
sveces nebūtu. Bet ja viņi jaudam te mīlētājus, Roza un Kārlis, tad
tad jābūt tā, ka viņi ir baidījis, ka tie būtu
man, jo mājas dzīves rīks tad jūtas tikai uz viņu puses. Kā
to var ierēģēt un neapmierināt?

R. 1936. 8. 4.

Jodra Valsts Prezidenta mācība: Būti: ceļam A. Krušins ar jēgt
vīru un jaunās rokas apmēro K. Krušins. Tajad nu ir tāpat kā
Vācijā. Vai no šīs mācības parāgs būtu parāts? Tad tas būtu daļēji
bet daļēji. Es redzu, cik tas nepieciešams un bet daļēji valsts būtu
vadīšanas un labatā labā, kā tas jūtas jēgt, jo tajad
jūtu ceļam apmēro daļēji no tādam būtu caurēša pilsonis
neka nedabā jēgt, bet jēgtā šis akts man jēgtā,
tajad to esmu dzīdejis no daudzu ceļam. Es varam tomēr
labi jēgt, ka var apmērot tādas funkcijas, kādas jēgt
Valsts Prezidentam, un funkcijas, kas jēgt ministru prezidentam
vienu personā. Un ja to var jēgt, kālab tad vajadzīgs

tāds Prezidenta vēstulis un portleis? Tad tas var būt tā
 jēga. Kāda te loģika? Un ja ir starptau šīs funkcijas, tad
 dabiski, ka tām jānodrošina katrai jaunai personai viltas.
 Viena persona, viens valdnieks, jāce vāro kā gribi, bet ne
 divējādi veidi. Kļūdas, ka ar tāu šai rīcībai jānodrošina
 un jānodrošina ar atbalstu, it kā vāro te instrukcijas
 jānodrošina no nepareizas. Manifestācijas, it kā "tautas"
 nemaz neredzēti, bija kā ar oficiālo un organizāciju vāro šie
 manifestanti. Tālu mēģina pat jānodrošina parojam maz, tā
 tad veidādas šūdas jānodrošina. Man šķiet, būtu parojam
 estādi "tauta" jānodrošina, ja valsts Prezidenta amatā būtu
 stājis K. Kļūdas, bet nekārtu prezidenta amatu nodrošināt
 kādam estam.

1918. 11. 14.

Be rēķinā un jānodrošina šūdas, no citām šūdas,
 iegādāties ar jānodrošina kāpēc šūdas šūda un
 norunājam šūdas 2 stundas. Runājam ar
 par šūdas šūdas šūdas šūdas šūdas

un lielāpām pārmaiņām. Bet tā ka polstīgās betas 121
mēs interesē mazāk, tad lielo daļu pārslāpām tikai
sterārus fantāzijas. Starp citu, mēs uzskatām, ka
Ka K. Strāls, vienam, ir betāts mākslinieciskā J. Akurāters,
tikai Strālam šķiet valoda, nēls. Tāpat bēpām vīrus
mātos, ka Virzas, Akurāters un dažu citu izbaunētāis
lidums ar laiku nobēts, bet Svalbes mākslinieciskā figūra
augs augumā. Jaunradālopi aizņēma arī pašu finālo
džini, kas reizēpēpē citā gultnē, jo ar bēpārojo dzīvies
bēdēlīn nebējis bēpāms radzēst, un vīrus saītes bēpāms
fēsarānē. Pāgad vīpēt dzīvot vīpēt ar mati Kradlānē.

1926-11-IV

Līgumlēpējs vīr tā vāka dzēvējs O. Jēpē, kas tajād nōvēcis
gandrēz vāi trūkmōs. Bēpē pē O. Kēdēlka K. Jāņsona

Silvē, Zēfanta plaušūnāis vīpam gaudro, jūn jūsfatāns, tā
 la arība domāpā to upstādēt un atubāt. Tēpūjos veltān
 pē prof. V. Maldovē, kas patlaban tē gē, slous sarā
 lēn mājīnā.

R. 936. 14. IV

Bibliotēkā Rīdards Rūdytis, arība tēdžis, idejā un
 projektā
 pēlne palom. Dījūnā Rēvda 6-las bēdri braucot dīnēstā
 pā Rīdēnī, lai braucot arī 4. bēdri

Vēlāk J. Veselis, apbūdas gribēdams izrīcāt sō mē tōpān
 pā rīpā vietā V. bibliotēkā, uz kuru vīpā gribētā kandidēt.

Pūnāpān arī pā lētānām bēlām. Veselis pēl. lētānām,
 la jūndēnā dīnētēnī māpā dīcēlot, tā vīpā cōtēs
 romānū, dīnētēnī tōnēs sōt vīpā pā vīlānī dāds.

Vēl lūca arī tūs Dānūmānīs, kas pātāro jūnū
 antoloģijā (pātīstījū, - pātīstījū veltānām
 modē), un E. Rāstēnīs, kas vīpān atūzīs dīpēs.

1936. 18. IV

Aizvadotām Džonijs Čeko uz Brazoļojis. Gadus sloms,
 kojs apspāsanās brīdē, kamēr bēji satikamies, bēji tā, šerats
 un arī vīri ar nuuns redzējums, ka bēlās kā zaus cēlētis,
 kura adbraucēna sajūtama kā tura cēlētā mīstānās.
 Džini vīri Latvijā, Polijā, kur tēvs, pa dzimšanai
 ungars, bijis kriem laikos maps rēdēnis; māte piedvēte.
 Kāndzīs Džonijs lielāko tēmu krievijā, Pterpols mēstun,
 pē radēn, pēltojis Pterpols konservatorijā, pēdams
 pēamīta pēdun, taču koncertos neuzstājis bēlās dabas
 dēl, bet nodarbojas ar stundu pēamīstān. Latvijā
 pēē 1920. g. pēamīstis, ilgī olmījis ar doloni, pēdēsi tomē
 pēi atējis. Kad es 1924. g. bēstās ievāpīnos ar vīru, vīri
 latvijā pēvata vēl pēandz vēdā, bet tad vīra bēlā pēamīstis
 un dēf. redzēnās latvijā literatūrā pē pēamīstis, ka dējs
 bēlās nūnē rakstīcēlās apvondām tūns intellīgents kēvāpēfā
 ne tēvumā vīram pēamīstās bēpēmatīs. Loti tūns draup
 vīri bēji mīstāvēs, kura labi undzēli pēvata, tāpat
 Jentāi mānīpāi, Ročardam Rudzīn. Mēlēfā Dārdun,
 Pōmdu, Rāinī, Škalbī.

Šodien rakstājam mums abiem ar Rihardu Rudzīti
adresei Rābendrānata Tagores iestādi, kas ar savu
ienukārtību, diezgan siltu sātumu unis loti interesanta.

R. 1836. ^{29.} (iv).

Biju radājis aicināts par A. Jullija mantinātāja A.
diāloģa pār runāt A. Jullija kop. rakstu rakstotājam
pantāžinim. Redaktors arī prof. A. Svābe kā diāloģa
āterārais padomnieks. Gribēju, lai G. biogrāfijas rakstotājam
un rakstu rakstotājam nodod manuam brālim, bet tam tā
Svābe, tā diāloģis nepieņemta iekārtā tālāk, ka viņi vēlētos,
ka brālis izņemto darbu lasu jāpārsūt. Un vēl vēlēturot
nolietos teātrī, un tāi būtu mīļam vēsot ticēt un uz
viņu palānās. Pēdīgi kildandz izdabiju cauri, ka rakstotājam
lai nodod brālim (un ja viņi to lasu nepārsūt, tad izdāstū
es), bet biogrāfijas rakstotājam Klauktājam. Pārsūt jābūta
Pārsūt jābūtu motu dēļ, varbūt, manu vārdū būsot
tā tūlā, bet brālim jāpārsūt ar apzīmādām. Nu,
vienmēr.

R. 1836. 30. iv

1936. V. V.

Šis delnās uacās pēdērot lielu daudu lēto, kam
 gūti pat tēt. Saka tā u R. Jāzores 75. dzimšanas
 dienu veselīgu Rabiācu Rosta un vīro ai apstākās
 tu sēstot vīdē 50 gnu aperi par Jāzori, tāpat
 mažu informāciju, ka vīro atvērtoji nuunai Rudijs ti
 vētuli, un ka tajad pūit 75. dzimšanas dienu. Noreņ ai
 vīro mažu itāliņu Jāzore, atvērtoji sēstotai. Bet kas
 mē jādēfās. Otrā delnā, kad rakstiem vajadzē lēt auzē,
 Rabiācu man vēsēji vajadzē, ka par Jāzori negot cauri
 ne vīdē. Kas šis mēlējais, pat stupidais „cauzors”,
 būtu interesanti jūot, - rakst, tas lēfē neapdā vīrotāis
 H. Jāzori, kas tajad gū spēlet lēlu vīro, rakst redomfās
 Klārons? Rabiācu par to klusefē. Bet vīro, lai
 kūrē tas būtu, tāda vīroka aplācēna kōlai dān tāfē
 garis itūbums un vīroķēlu, kādā tad vīroas ai
 auzē, kas vīro atvērtoas. Jāzore is lēls mārķiurēls, dzējēls,
 dzēfē vīroķēls, vīro is vīro un lēls parās pūspatēts,

ko kura dandy ko var mēstēšs, un kas ar paku darīšm
 pārģīšos paku tūkstos, bet šī redalēte pīkūnāšs, kas
 vērš garām grib spīstot celi uz laistīšm, gūžēs bēz mēstis
 un pīstas bēz ar pīstam no redalēšas. Šlūktā tūkai tas, ka
 šādām pīkūnāšm tagad kēda notēstāna, kas tad rīkām
 vērš latīnēšu tautā. Šis pūņi mēstis apūndas, kas šū
 mēstis dīstā vērš, tagad ī notūmēšs pīkūnāšs. No pīstā
 var Dajoni kēda vērš redalēst vīnāz pīst. Mēst.
 mēstēstā.

Rojš 1836. 8. V

Pīstam ar šū mēstis pīkūnāšs ja kēda Rojās-
 šū pīkūnāšs kēda pīkūnāšs, tad tālāk uz Dajoni, šū pīkūnāšs,
 šū pīkūnāšs. Šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs, apūstā pīkūnāšs ar
 vērš pīkūnāšs kēda. Pīkūnāšs pīkūnāšs, šū
 šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs, ja pīkūnāšs.

R. 1836. 10. V

No bīkūnāšs vēršam, Dajoni šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs, šū pīkūnāšs
 šū pīkūnāšs, - vērš, šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs, kas šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs
 R. 1836. 11. V. šū pīkūnāšs, šū pīkūnāšs šū pīkūnāšs, var dandy ko, šū pīkūnāšs -

128

Audzējam kopā ar P. Ermani mana brāļa literārās studijas
audzējam vakarā, kas parīkots studiju nodarbīgot. Bija ar
Fromu Maķro, Mac. Opera, ar. N. Vanadzis, Valtis Grevs,
P. Aizars un vēl daži citi vīri. Audzējam par tās izsmā
kāpjam rīks. Daži uzrādā izpildu darbus, bet lēls
vadums būvētā Rada izpilda. Ēkas par darbojas
studijā un ar Jovellā bija klāt.

R. E g l e s literātūras studijas audzēkpi lūdz Jūs pasodināt ar
savu ierašanos studijas I. darbības gada noslēguma vakaru š.g. 16. maijā
plkst. 20, Antonijas ielā 19. (Rīgas Mazā teātra telpās)

R. 1936. 17. V

-000-0-000-

Ar oļķa, apturētājas Rojā, Ermanis atbrāves.

R. 1936. 22. V.

Paipams vāta atbrāves uz Cēsim un Raimas
apstātni.

R. 1936. 27. V

Satīrpes tehnikas labums: agraucām sodolu kastā
no jūst. 9-15 lielu gabalu, vairākas reizes pat apstādams
un uzskaidāms. Kopums ar vārdiem uz Cēsu, tad no
turienes ar auto uz Pilduliem, Jaunraunu, Ugelovu, Drabesku
un tālāk uz Rīsu, atpakaļ Mērsalūnā.

R. 1975. 28. V.

Teodora Jēferta pirmsas fonda plus bēdru sajūce.
Bet cik savādi! Ķāi jau Jēfertam bija daudz bērniņu un
draugu, no kuriem nasa daļa mātās arī pirmsas fonda
bēdri, bērniņu sajūcei kam, bešas, katrā jomā Tāds
būtu vajadzīgs atnākt, tomēr sajūcē radusies tikai
D. Jēferta pēdējie, nēs ar prof. Bēzi un F. Ausabergs. Patēsi,
tas atstāja pārdzīvotā, tiri nevēdīgu reģādu. Pat draugi
jāris pados jau apmierināti Teodora, las dzīvības un
no kuriem jomās padzīnās neņemot. Kolai zalla
jau cilvēkiem? Jāpasausta kāi plēci. Pat vārdes locēti
nebija atnākt, un nespēja domāties locēti vārdi.
Rīsa 1976. 29. V.

Soden un daļa vācība, starp citu angļu valodu,
 Romiņu un valsts bibliotēka radīta pēc H. M. Kasimovam,
 kas apskatīja Pēteris bibliotēkas un mūzejus, žurnālu un
 ķemery. Kasimovs ir labas zināšanas raksturo, un viņš atvī
 orientālas pat sīkumos. Ļoti apbrīnījis par šīs bibliotēkas
 krājumu, kad dabūja zināt, kāds šis krājumu raksturs, un
 kā šī bibliotēka radusies. Atzinās, ka viņam pašam
 piedēvēti ļoti liela daļa Tēvzemes kolekcija, valsts bibliotēka
 pasaukt. Esot arī latvisku tulkojumi, bet ne visi. Apbrīnījis
 viņam izstrādājumus apskatīt. - Ar Pēteris un Pēteris žurnālu,
 īpaši ķemery, raksturo bija ļoti jau raksturo. Jau, kas kara
 tik smagi cietuši, un kas monomēri unaj tik apbrīnījis
 apbrīnījis neatrodoties, un viņi varējās iedomāties tādu
 apbrīnījis un attīstību, tādu kultūru, kā viņi pat
 raksturo.

R. 1836. 16. VI.

Herbert M. Cashmore,

City Librarian,

Birmingham

Городской Библиотекарь,
Г. М. КАШМОР,
Бирмингам, Англия

Kā ik gadus, arī šovasar iebrāuc šodien mājas, kur gribu
parādīt vasaras atgūtni. Mājas dzīvē nekad šeit jau mācītu
kav, tēvs un māte, lai gan gados veci, vēl turas. Kaut arī gribu
apstādājumus šodien ierīkojot: ar kalniņu, ne ar venturē, kā šeit.
Vasarājos 1886. 2. VII.

Pa katrāli un līdzini braucādams, jau celamās stolas
apstādāms un apstādāms, vada arī manis, uzpildams no jūliem
un jūliem manu koku, iepriekš ~~to~~ Pils Veldre (agrā J. Prinda).
Apstādājumā šodien daudzas ietas tad, kas raīstas ar Prinda
stāmi un darboju, īpaši ar Pils stā. Bija arī man brālis.
Veldre, kam šeit aparāts, uzstāma vairākus jūliem uzstādāmus.
Vasarājos 1886. 4. VII

Pasa valoda, kad es tikko ka biju pasuacis ~~no~~ arstams
 un apsedes atpūstos un paklausījis radio, ināca - Alfreds
 Guntis. Brīnos un patos: kā šis te nokļuvis, un kurš
 cēlo dauns? Ne, neeslojot nekas, bet izinojot jau otru nedēli
 tepat manīs tūmā. Kā? - Izrādās, Dzinēnas
 Striveris ļoti labu slimojot, un tad Guntis, kas bijis
 darbojis par striveri Latgalē, Kaceļu parasta, vienreiz te
 par strivera parīdu netas izpildotāju, apmierinātots te
 mēsus tūs. Dzirdejis, ka mēs ar brāli patlabam esot mājās,
 nācis tad tik apstādīt. Kā redzams, viņš daudzi runājis
 arī par literatūru, par radīti, bet kā jau parasti, doļģan
 cenopnāji, nāvis, patēriņi. Pajūta jau doļģan lgi Guntis,
 taču ieredze viņa gara pasaulē bēdas atbēdības un
 patēriņības, sevaru parādīt arī Gelas uzskatu
 notēriņības un slaidības. Bet tomēr interesants un
 jūņņošs viņš kā persona.

Vasara 1986. 7. VII

Dzīvas un nepatīkamas jūras pilsētā no Vakarēropas.

Angliski un Franču jaunie ar katru dienu vairāk beļģu
 pasaulē valdīšanā, bet arī kādreiz un citas valstīs.
 Be tā tas nozīmē? Be noteiktas kādreiz hegemonijas Eiropas
 kontinentā vai arī pirmā ~~ta~~ pasaules kara, kurā faktiski
 gūti panākumi, gūti iedomāties itaļoju un Franču un
 citas sabiedrībām (?) tā apmērojās? Ja, kas tad ir
 valstīs, Angliski un Franču sabiedrība? Franču,
 vīģi plāņādāmi, vīģis no valdītāju strādādāmi, angļu
 un franču būtu noteicēji vīģis, beļģis, ir valstīs: vīģis.
 Be to jau apdraudētās tautas un valstis lai laicīgi?
 Ar kārtām vienam vai otram un ar palīdzību. Noteikti
 apturēt kādreiz mazo valsti, ja tai izbūvē (kā pilsētām
 Alēksandri) un Angliski, un Franču negrib. Vēl vairāk:
 abas tās, cik var no joprojām vien apmērojās, beļģis ir taisnīgās
 pasaules valstīs, nepatīkādāmas vai ar citu vai otru

maza kā rādīt, kas jūtiemos jādodis mūs jūtiemos jūtiemos
 ierīterēta. Neviens jūtiemos jūtiemos tas nav jūtiemos
 jūtiemos jūtiemos jūtiemos, kur ar visu jūtiemos jūtiemos
 jūtiemos jūtiemos jūtiemos (jūtiemos. Viduseiropa, Klaiņedes beta
 u. t. t.). Un tajad mūs ir redzamas salas: attālonas
 Polija, jūtiemos no jūtiemos jūtiemos, Dāvidslauka,
 Bulgārija, jūtiemos Čehoslovātijā, kur es ta cēla. T
 kā uelēt, tomēr novēstas no Parīzes un Londonas jūtiemos
 un jūtiemos jūtiemos jūtiemos ar jūtiemos un jūtiemos. Jūtiemos
 tādas jūtiemos ir jūtiemos jūtiemos jūtiemos jūtiemos,
 un tas rada jūtiemos jūtiemos jūtiemos jūtiemos
 jūtiemos, jūtiemos jūtiemos jūtiemos un jūtiemos jūtiemos,
 jūtiemos, un jūtiemos jūtiemos jūtiemos, jo kas ar jūtiemos
 un jūtiemos jūtiemos jūtiemos. - Atkal jūtiemos jūtiemos
 of Anglātijā, kas, kurien jūtiemos tomēr uelēt jūtiemos,
 jūtiemos, ka uelēt tā mūs jūtiemos jūtiemos jūtiemos
 jūtiemos jūtiemos jūtiemos.

Vasara 1916. 14. xii

Nodrovoj šis pāris nedēļas tēva zētā tā, kā uzturam
 gadu: strādāju jau 50 un to mājas darbos, bet vēl joprojām
 literārajiem darbiem netīk ne pieņemt peļņis. Pat lasīt daudz
 vello neapņēmas. Un tā nemaz nebija, ka veltītu pārstrādā. Bija
 jaut neapņēmas un kaut ko padarīt: izdot egru Pāpores
 stāstu tulkojumus (7. sējuma), izrakstīt literāturā, vēstulēs
 par Baltijas un u.c. Tāču neapņēmas nemaz ne domāt par
 viņu to, un tā atstāj "para betas" pe mālas un nodrovoj
 atpūti.

Daudz bijis mazi mēti. Pirmo rade vidi norvēģijām
 tēvam 80 gadus, kas nodrovojti, un maucis un da dēlam,
 bet abiem kopā pe tā pāra 50 gadu laulības kopdzīvi
 (pazīņā 1835. jada novembrī) un 50 gadu zaimuļļotām
 Vasarājos. Bija māiņa, tikai stīpi ~~tas~~ trīsotā
 saulama dēva; stīpi pēvāvē unāca pēvotā betas

Vasarājos 1836. 24. VIII.

Abi ar brāti atbraucām iedzīv. Rija. .

R. 1836. 28. VII.

Ārīja Jentas Maunās adjuvāntāns uz ārplūvis.
 Vēl uzskatījis Vēlteram un Pajamī maunētā gramatā
 par Dante, tālab vēl apskatīt Dante dzimti un
 dzimtas vietas, tā arī pastudēt Halifā materiālus.
 Apmetīs domā Florencē. Parādītajos bija ~~ar~~ šādi
 dažas personas: Dr. V. Celus, apm. Petersons (no Lūzemburģas),
 skolot. Romāns Šmits, Maunāi turmā draudznie Fida
 Laura un pārīs citas dāmas. — Tā parādī, ka tās
 no mūsu šūnā kāds brauc prom vakarē, kur visi tie
 plus uzturā un uzturā, ka vien katru acini velti var
 uzbezmot uzēlps vad, un vado veltis dzimstus par
 mājup kūt. Bet tā par tas dzimstis: vai tad mē dzimstis
 vadas klepi galicis un nedarīgi veltā tālab velt, tā var
 kas notiek? Vajam jāiet sam velt.

R. 1836. 15. VIII

Bibliotēkā Anšlaus Eļstis un Kārlis Strauts, abi apjautojas,
 kā būs ar rakstīšanu manai Līter. vēstnei. Īpaši Eļstis, kuram
 esmu runājis, lai ~~ne~~ uzskemas rakstīt par š. Adamašonu un
 A. Caku, gribot, vai raksts droš vofadzis, jo gribot
 pamatīgak parādāt. Ar Strautu vīnuojamies, ka šis rakstis
 jaunākā jozma par draunu vīņam. - Abi nosedeja, un
 uoflajāpām, laz tam vēl vīņam par literatūru kādu stundu.
 Čak Strauts grib, kustis un runis, tik Anšlaus Eļstis
 turpatim kluss un mazrunis, bet sajotas, un vejet, vīņi
 šamā stūpā lalis.

Šū tu runājis vēl, bet man bija jūtīgās uz radiofonu,
 kur bija apņēmes nolazit par šedartu daļis jauniskas
 vārdus un ka 10 gadu nēres, dēmas atēres zaidis unā.
 Bet bija loti neyatidami jautēfts, kad izrādējas, radiofonu
 iesjot, ka esmu nolāvējis. Un proti, bija nolazito lasim
 jāvratis: vajadzēja lasit 17⁴⁵, bet es bija šdomājis, ka
 jālasa 18⁴⁵. Ēc kādas stundas, drupku programmu mānot,
 nolazitām jau škārtoja, taču tas mēs nās tas. Tāc
 klausitāji tad, varēt, mēs nelāusjēs.

R. 1936. 17. VIII

~~Handwritten text, completely illegible due to extreme blurring and scribbles.~~

Jau labu lauru nerakmeqi atkal loku seis just, sals
 atkal kade lauru moest, jo kops 1932-1. neepun tos justis.

Vai vatezi arthi.lesha ueraretu. atkast kade
 terapeutiska lodekli, ka uprajitos varalmeerofos
 sasatkojmus kimisti, bez operacijas, fusonaat².

19.vii.

Dienos velen zin, kas sagaida nākamos gadus
ciltē! No Vanasroņas, īpaši no Vācējas un Halstas
pusēs, nāk tumšas ziņas par sū neapmierinātumu un
negaraldamo tāntu agresīvas draudēm. Vai patiesi
ciltēci sagaida atūal jenna katastrofa, kad negaiās
katastrofas rēlas vel nars radzj jūtas?

R. 21. VIII.

Mājas pēnāruzi Anna Bērsvalne pēc jil. Sola kōterst.
vētnes, kas bērsot ētas i jolenta, un kuras jvnet vēnāst
dabūt. Pā da mōnstrjā vānāsi to atzjūnāsi par deroga,
bet cōtas kōnāsi par atkautām, tad sī jilbot tēnāk
ēgāstēs ar sō vētnēsi. Tēcu, ka tā vātdēsi laba vētnēre
un jēna, ka to atzjot. Pajaidām par to labākas nars.

Pēnāsi, vāka nōmānāsi ar mūnāsi ar Ģruvāni jann par
sann pajūnāsi un iēdēn, jann par cōtām bērtām vel vāder
stundē, bēzi vēn, kā parāsts, i ptevdama apn kō tēn
var bērtām, ko vāpac vēnāsi atzjot.

R. 28. VIII. - 36.

Uzmanību lūdzot, pēc ilgām lūgšanām būs pieņemti mūsu
 bijušais ministrs, tajad administr. nopyrtais amatsā K. Depters.
 Vēlāk jaunais ministrs K. Pūksis pārņems par rakstlēm
 Līter. vēstnesi, kas ir ar mums vīta kundzei uzdoti.

Ērmanis, kas bija 20. VIII. uzstājās Poljā,
 šeit apbrauca atpakaļ, uz savu Rūsi.

R. 24. VIII. 36.

Ja Poljas militāri politiskais alianses notikums patieši
 ir tāds, kādu to patlaban tēlo aizēs, tad jēdēfā laika
 drūmo jūru kuzpā var Eiropas miera vop. kara draudu
 atkaroti, tas ir pirmās lielākais, gūpecnājnus, kas
 vopj pārejoja, un kas kara draudu stījnien atbalsta
 notiekis uz tālāk nākotnē. Gribtos vēlēties, lai
 tas patieši tā, jo jūmestā cilvēce otras lietas katu-
 stropas nemaz rāis nevarēstā, un Eiropas kultūra
 un civilizācija patieši varētu aiziet bojā, ka

to studona Spenglers, lai tas neto stātos kāda esta. ¹⁴¹

1836. 5. 18.

Satiku asprātā un Gullija V. Pedros, kas patlaban
kara dienāstā Cēdzis mācības komandā un prauskrotāts
pīnā — dižkareņi pakāpē, izlatās brass un dišops. Lof
šim neapstāvētā ~~šis~~ sarežģis raustot, tagad un pūbot reģināt
jācēlēs uz kādu ārsūdas daļu Rosta, lai atliktos laiks
kaut drupku bērni un pūpīdun.

Bibliotēkā to patu doļun bēja rādēis J. O. Jansons,
Unāpim. daudz par literāru fantāziju, un abi īpaši
uzkūn un uztraukti bēsim par bezzāla šūlājiem un
mūldiņājiem rakstun. Bērņafā Jānē, ko mēs laiž tagad
kotiāros un pūlu fantāziju un šū klafā. Patiesi, kēn rāfēsa
būt stūjēdun redaktorim, kas laikrakstā, kurš pūbetu
lai uz to raufas rojietni, laiž tadus raustus. ¹⁴² Pas
dara kaunu un pū latīnēšu intellofūer.

Vēlāk rādēca mē V. Caune, tad jaunais J. Pūpītis.

R. 1836. 5. 18

143
Rēvas, ir pilnā tūsi laiki, kad viņi dzīvē un jādzīvē un
kultūras laulā jeld viņu mūķību un tūsiņas
iepatī, pret kurām patlās gūti cūti, jotos sedz ar šķaun
šīpa aizņūnure. Varbūt ir kāds vārdi, kam tas
īdētī, tāntai viņu un jau tādas parādības var labu
vēnas nāt un jūktu vēnas. —

Uelāk Art. Barmanis, tad J. Rudzītis, un
jēdī V. Smarens-Šūnītis, pilnā mūbuli, īpēra ar vēras
Ls 10. —, lai vērtu vēl kādas stundas smorēt.

R. 1936. 10. IX

Jūbetāmi apskatīt Rejēni un apstāstī jec 15 jādām,
kad tur 1920-22 kara laikā apstāstīlos lūpām vēstīnā jēdī,
īpēto jētū jādījūnā tarīfū, aizbraucām tur. Tūm
vēstīnā tā, kā lūpām vēstīnā jēdī. Lai apskatītu apstāstī,
ībraucām vēstī saimētījūm pilnā cūpī jādījūm lūpēdī.
Pīraut jādījūm vēstījūm autobūsojū un colētū
kādā vēstī vēstīda jēdī, un tā apskatījūm tūvā
īpēdī un dājas vēstī jāsā Rejēnē. Sabījūm ar
1920 j. Rejēnē ir tū, loti īpējūm un vēstījūm, ka
tū jāt jāt vēstī vēstī. — Jādī vēstī vēstī

Zinīšu jaspārtat unāp; vīnīgāis, ar ko latgali
 var palepoties, būtu jēgi. Bet rodas stipras aizdomas,
 vai tikai tā bēdoto bērnu nāvē angusi un uelkē tūcēti
 uz ceta rēķina. Pēc tam, jēgāis, maģi notulotās, estē jēgi
 tā vīdī, tikai tas vīdī, kas tapid jēgāte, notādēto ~~elkē~~
 elkē vīdī, kam vīdē jēdēto. Jo Latgalē tas vīdē
 nāvē vīdē tā vīdē jēgāte jēgāte labellāpā,
 vīdē vīdē, aroda vīdē, tā jēgāte Latgali, kur vīdē:
 ja kas ir vīdē, tad tas vīdē bēdē par ~~elkē~~ jēgāte,
 jēgāte vīdē vīdē vīdē. Gluži vīdē:
 uz vīdē sola te vīdē vīdē vīdē, vīdē vīdē,
 vīdē vīdē, jēgāte, vīdē. - ku vīdē vīdē tā bēdē
 jēgāte vīdē vīdē, un vīdē vīdē par Latgali
 vīdē vīdē vīdē ir jēgāte vīdē par lotē vīdē vīdē,
 par tādu vīdē vīdē jēgāte. Es jēgāte par vīdē vīdē
 vīdē. Par Latgali dabu - jē! Par Latgali, jēgāte vīdē vīdē
 jēgāte, jēgāte par Latgali vīdē vīdē vīdē u. c. dē,
 jo tas vīdē vīdē "vīdē", ar ko jēgāte vīdē vīdē.

125

Satīnu par Jullija Sudrabkalni. Kā parasti, mēs
mazrunojam, bet asprātīgus. Mēlodams nojūs mācās, dandz
ironizē par sēr, unafok par estēm. Par radiofona Ati
falsti mārbet u jarmazun fteicās, piemētrādams, ka
Kāli farokū, piemētam, radio klausītājam mē raksturojīs
tā: "K. Jansē ūpams, bet loti apdomnātā raksturojīs."
Ja, uellas, 30 gadus dojs raksta, un - jūms! -

Bibliotēka pēzmaufa E. Luams, kas diegan tu mē
saldotām apundām un par to mē informēts. Fteicās,
vēsetas valde, ijskolas nodolā, dojuma safas kāmas
vāsmas. Dīon un Krups mēta notērti uāksot
estē, tikā kandidati uēgot rēl. jraucjēti. Dvētē
esot dieclis Stāls, Atis Kēnsē u. e. Bet notērtības
vēl uēgot. - Es uetericu uā, bet uodomajīs: ja, atual
iempadzejīs i uādam oltas mētas. Lieksība,
padas lētas labums vāsmesjīs mē jār uellādu jāsmasjīs
neprasa, Dvēs nolu lētas nāv uērtis neprasa, un ar
enerģijas vāsm uēl pēhēdovī.

R. 1886. 14. IX.

Lebraven naidas tēra sētas. Šodien tū. bonotā,
 saulaina, mēnessi jeltaina, atvasarši maīsa septembra
 dēna, ka es bostāto dalu paradu tūai mežos un laukos.

Vasarājs 1876. 18. IX

Joprofām jaudas, mēnessi mēlōfēs, tāmas saulainas
 dēnas. Lielāto dēnas dalu paradu mežos un laukos,
 pūcājos par krāsu koptību un dāzātību kodos un debēs
 zplatiņumā, klausos dūsi septēfās noņemās vīta dabā.
 Tajos arī arīkustona, un pūbot nepūbot jāvārdēs par jūmstājnem
 jūpsavēas: maīstās, maīstās, saulaini jeltainās, tāmi
 mēlōfās septembra dēnas! Vai šis aīfēfās kraspūms ir tūai
 dēvam par jodu un cilvēkīem par apvērsmānu? Jēb tāmi
 spēfās kāda īpasa mētenīfā, dalā unīfēlas atpūlīfās? Mū-
 adīfīs dārnūms, kas lēllas jau ~~pa~~ ir mēdēms vīlādē, tūms
 katru reži, pūlak dūlōfēfās, īvotus, neatdārnūms, vīlēdēfēs,
 un tāms noņemān lūfēfālu.

Vasarājs, 1876. 22. IX

Diklas arfajntas ātri un patīkami, esmu atpūties
un to to arī parstrādājis. Rēto jau būšu Rija.
Kasarājis 1936. 1. X.

Sodolu biju Cejs ~~parādījis, ka tas ir nepareizs.~~

Nezin kālab, man ļoti velk uz to majās, bet patīkamas
pārse tīkas puri; jaundā apūrtne, Gaušes turms, ērtā
patīkme uz mājām jūsmā un cetas tādas lietas iepilēna.
Uza tī apūrtne u doļņau tālēm, mēģu jostām jraibokēm
ideju un kalnāies platiem patīgi pūrtēsa. Tīri būs
vai pūrtēsa ~~apūrtne, ka tas ir nepareizs.~~ un komētā mija otrā
jūstē tī uz dzīvi.

Rija 1936. 4. X.

Patīgi, kāda būndi raiba manā apūrtējā
vonda Todru bibliotēkā!! Sākot ar Adolfa Lāci, jeb tā
māti pats dēvējis - Lāci Adolfa, doļņau dievstūri, kas
pūrtēsa jau nedēļām ilgi esnās ar Kronvalda vārtu
vārtānu Valtera un Rijas Jērnicešai jūrtēsa

- izdevumu, cits pēc cits uāca un gāji vārdzādo uzrādā,
 cīvēti. Būs tājūša bēl, kas gādās, ka jē mēris
 rādāt kā jē lada ierērojama lēstēra cīvēis iģrādēt
 Jānis gādās, m. Jūratīt Jānis Jēdi lēf adpēdēmu m. bādē.
 strēds Bēzjē, kas esot bējis, kā mēpat jāt jātēdēfā,
 notējāt kā pēllokkrudēto un tādai mēpat jū lēfā bēdēis
 2 gadu vodu dēstāt un no cēluma dēfāgts, iēnāis jār mēnāt
 dāzās lētas par Pārstrantē Jāni, jār ko vāpam dāvēdēti
 dēfāp rēkturēfā, vēl mē nepublēcēti materiāli. Vēl vēlētos jāt,
 kā tos vāvēti, vāvēti, klafā lēst, un tādā vēdā. Ģtēicu
 domas, lai vāvējina Ģfēt. n. n. vāvēdēdētas. Vēl atvēs
 bēlbrētēlān ai jēvētēs kā dāvēdējūm. - Jānis Plaudis
 iēnāis Jēvēlēvella lētā, vēlās dāvēt dāzās Jēvēlēvella
 un vāvē bēfāvas Jēvēlēs uz dēvēmu, un notēdēdēt dāzās
 jātējūm, kā ai rēģit mēnās vāvēnās, jē vāvē Jēvēlēvella
 biogrāfēlās vāvēnās nēvēt klafā Jānis dēvēnās Jēvēnās
 Dēvēnās Jēvēnās - - Jūlēis Vēvēlēl atvēl tēi vāvēnās
 lētā, nēvējēs, kas esot tas jēvēlēs Jānis Rēvēlē,

Kas manai literatūras vēstures rakstot par vps?

Vai varot vīpam uztvērt, kas vps uzejāprātot vīpā
radotā darba būtības un nozīmes? Romoļonājs. -

Peteris Jans (itā vīdā Remāns), Laicena Krievās Frontes un
Padomju Krievijas Kultus li dzīvēdūks, jēc pārleerbas, man
bellas, itā komūnists, atnesis, jvānūs gramatū saskūks, jvādarot
būlbrotelāi vīrētānāi. Nejeu vīpā te strādājs, vāldoms un
vāstodoms materiālus, Plānumāsa vāldoms, kas djuāca

Ēpiņgrādā. - Volskalds Krievājs pabeidjis jvāru
materiālu kopsjūnu Latvīesū Kolonījs, kam dēvā an es
vāirātus aprādījūms un materiālu vājūms, un ma vācīs
man vārdot un jvārdotot par tālākū vādomān. Šis

darbs man jvācīs vācīs un es to an vīpā aprādīcū, lai
gan vīpānū teikt, cērtal jvārdotis spējis un jvārdotis materiālus
apstādāt. Jvārdotis par Latvīesū, kas djuāo vīpā
jvārdotis, ū tīk sūpā un vīterezants, ka te jvārdotis

par katru vīpānū, kas šai betā tīk darot. - Jānis
Kadolis un Anvāls Ēģlētis, djuāo spējis cērtal vīpānū

man jatorc uaine. Nevad idaropys g neesmu lojis
 ne piet uolum, tas man tar dabot, un ta un soredz janzmu
 un janzmu otkum, kas notk dazadas rajadzilas. Bija
 Fr. Gullis, prof. K. Berzins, J. A. Jansons, Rozotins Jekabs,
 O. Nonacs, A. Melnalksnis, K. Strauts, K. Kaupstis (atuzis
 gramatas daritnai bibliotekai), Julijs Kairns, S. Deglavs
 kundz, P. Ernains, Alfons Francis, kam uzdevu rakstot
 par tida Niedru literaturu atitnes, un J. Klaudis, kas
 atuzis par jumeleku no manis pasautos materiilus
 un atnigu uzmetumus. Interesanti, ka nugu uzskati
 veatklansi visuam no otra vluosi jastam, ka to Klaudis,
 manas atnigu uzmetumus caurstatojis atjost. Pazi
 tapat un uz jastamozot jumeleku, ka es to telofut
 savas atnibas.

R. 1836. 8-X.

Bolševikiņi Lofotyn jēlaks, Pēteris Ērmanis un Kuzards
 Čads. Ar pēdējo spēku laiku, Čads atbaltas no valsts, ko
 bija apņēmis dot Ester. pēturci, jo neesot jātūkam valstī,
 jo nevarot ņstiekt, ko doma. Runāgot par strātīm,
 mums vrdm dandz sarunātoju vārdū est jās lūgām o jādū
 par Lofotyn jēlaku un tamlotpēdē vārdūm Esterāku,
 kam vēlā vortēta un jara hana. Par jēlākotānos no
 Ērmanis un Čada jara hēp dabi ar ~~St~~ Arturs Baumanis.

Vēlāk stovēds Draconelis, kas apņemas valstī par
 Vesdi. Starp cetur, jarmānā pēdāramos jāsmaistām
 Zjstēkas valde, no kurokas St. Pēteris hēl othunāts un
 vēlā plikt K. dēlgāris. Ēi māipai, tas mēlāstam
 vrdm i dāidz, kas vēlādas bētdērdas jāmata,
 bet vrdm i dāidz jara stiprinātāna un mazāk vējēpēl
 bēlādas vētas safādātāna vrotēdronjma dārtai.
 Rotālatānās ar intelligencē vrdm vārd vrdm.

R. 4. 21. 7.

Kad tā turāk ierastās un ierastās, tad loti
 uzatīkām ierastu atstāj tādā Jānis Luans. 1830
 gadā, veidoti tādā līdēja tīpa karjerists. Kamēr vēl
 partija bija Nacionālā apvienība un Bergu dzimē un sadzīvē
 bija liela notikšana, cik vides luans notika man uzskats,
 ka viņi ar Anvedu Bergu loti labi saprototies, ka Bergs ir pam
 ļausi uzticoties, viņi protežējot un atbalstot u. d. t. Arī pēc
 P. Tšmaja luans turējās labu laiku atsi, cildnotā
 Burtinālu un tā apzindas. Bet kad 1834. gada maģā
 maģofās valsts vara un laiki, luans naidā no Anveda Berga,
 bet arī no Berga apzindām naidās un tik veidli pērsiedās
 Būvās Jēns cildnotā, it ka viņi no laika gata tur būtu jau
 bijis. 1835. gada rakstot jānepirtas jāmaģāgarā, uzrakstot
 jau lūmanī brošūru un žlotās, it ka estādi dzimē neman
 nelad nēlas nēvare būtu bijis, ito tafad is. Lu atkal un,
 satēnotes, man gata apgalvot, cik labi viņi saprototies
 un iatēnot ar J. Dūnu, ar Būvās Jēns laudom, ka bēl
 ir pam uzticoties, un ka pat vadomis (t. i. K. lūmanis)

uz viņu nolikojoties ar dēvēšanu un labvēlību, jo
 to viņi redzjis, ilgam apmētam un ar viņu pat
 samērā dāmas, un to izdot nē no viņa lauks. Gaus
 agrākos darba lieldus Latvijā, viņas bijušos Dzerņa cilvēkus,
 viņi šāda pat nojēdāt. Teļusm Kuzm pat jaudam
 noulceņā, lai jau es viņu adzītāroju, jo lūmams ulmaz
 lūm jādods par Kuzm. - Šāda rīdēša modēna rīdēšam,
 un man jaudam maza cilvēka pat J. lūmams. Daudz
 šādos gadījumos varātojas pat nevēdīs viņu mazgāšams.
 Kas tas atkalma manē no viņa, un ja es agrāk viņu
 lēterāi atkalstiju, tad tajad šādu no viņa Dzerņa lē. Kas
 slouti, ja cilvēks vof par kaut ko nē jādēlēnāts un to
 jādēlēnāmi vāidri aplolema. Kas jādēlēnāms un aplole,
 bet nedrēkt nojēdāt un noudēvēt. Uel lūmams, ja vof
 jaudm agrāk vādēlēnāms aplolema, kā to noudēvēj par lūmams.
 Kas man šādatā tajādēfā jaudm jaudā, bet kālak jādēlēnāms
 jaudm aplolema tas, ko pat vof atpēn?

Maafas Valdís Grönro, das vel manis jstano veji.

Näcis aporabit main Poltofo bteraturas krajning kas
man deffan jstans. Komantefot kam un molu, ko
Grönro jallaban tulko un last klafi, vstman jantafot
Poltofo ä järsnatoties.

1876-15-XI.

[Faint, illegible handwriting on the lower page, possibly bleed-through or ghosting from the reverse side.]

Psiholoģiskā iedzīšana tehnoloģiskā A. Bērns, parojam
 noreģistrējis, vairs nemaz neapņēma, jo ep 1922. gadā, kad u
 vīru bijis vīriem, vīriņi vēl joprojām jālokājis. Esot
 skums ar reumatismu u.c. kartēm, uvarot strādāt, pats,
 jādzenājis dokumenti un jāmeģina dabūt pusi.

Vēlāk Vīri Veldre ar kundzi. Runājām katru pusstundu,
 kad vīri tūkstās ar vīri, Veldre pērsi valsts bāls un
 sata jēlēt. Kundze izteicās, ka tādas loksnes vīriem
 un tād. Sirds darbināšana vīriem un

Pastāvams uz savu jubileju, vakar Roža atbrauca
 P. Ernauis. Kas redzot, jubilejas betā varam šķīstis
 interese un vārdi ar jautājumu patērēt fotogrāfijas tām valodām.
 R. 1976. 28. XI

Ernaņa jubileja mājās. Viņi manā mājās tīri mājās
 un vārdi. Kuru daudz vārdi, bet tas ļoti vārdi jautājas
 un vārdi, ja daļai ar humoru, jautājam J. Grana
 ma. Teradusis ap 35 cilvēki, jautājam daudz, jo
 jautājam augsti vārdi. Ernauis jautā tās vārdi, ka
 ka par cilvēku vārdi vārdi un interese, vārdi jautājam
 jautājam un vārdi. Sabiedrība jautājam vārdi: jautā
 no kredīti V. Grana, J. Grana u. c. ļoti labājam Aleks. Grana,
 J. Grana, J. Grana u. c. Foto jautājam gandrīz vārdi.

Lasu jautājam tīri vārdi. Tās vārdi. 2 nakti
 devams, vārdi. Patsa „vārdi” vēl vārdi daži: jautā
 Sotis, jautā Medenis, jautā Rudzītis un Karlis Strauts.

R. 1976. 30. XI

No Krievijas rak jēnakt vēstāmas, maonstis
 ar Tējens grāmatām. Rautsja man par to P. Kivats
 no Leningradas, kuram do to, cik spējs, rūtjns.
 Rautsja tafad no māgtanas Lmards kai ceus.
 Laidam taen tu brosmis garis bads, ējilus
 ydenunū nas brīni pēlpin, bet turilus propafandas
 blāni māc eslēti not. Ka estādi lāi do māipus
 vēstānos lāi ifmādro? Varbūt, ar vēstānos, turilus
 ydenunū, kaut māksas celā, vāi rak test dplatot?
 Varbūt. Bet vāi, jau vāi rak, garis bads rūtj us to.

R. 1976. 21. XII

Zlasjns Jonaidas Lazdas dzjēds krojns mu Jālie vēsti.
 Pāleji jauda, ita, vēstjns lāi, vāntāta un patstāvība, kas
 pēlejo jadu jauda dzjēvīka indū us pācel, par kvētn
 jalin augstāk par estānu. Tūkmās dzjētas un jās dzjēvīni
 vāi tik cēsi jaudas un saplēt ar dabas mīstiku, ka
 vāi dzjēta jaudē individuālo vāpātību un saplēt
 ar vānu. Tā to vājam tūi pē vāmentāra Sualbes,
 kaudz blāka un dzjēvīka talanta par Lazdu. Bet
 Lazda, kaut hīnūtā, dzjēvīka ar jaud vāpātību un
 itā lāi pē vāntālu.

R. 1976. 25. XII

Armas Brifaders godalga komitejas sēde, esam kopā
 ar: P. Jēter-Fredmanu (sekretāre), Krištiņu Jēkabs (priekšsēdis),
 J. Raza (Brifaders mānītājs) un mēs ar J. Grīnu tāt
 pārcenoti literatūras operātoru. Dzirnas un dedzības
 pār mūs, norādītas ap vairākiem autoriem, kuri mūs tie
 pretendēt, jo tam uopstīti pretendēt uz Brifaders paredzēto
 pārcenoti, piemēram: Pēteris Aizars, Jānīda Lazda, Jānis Medenis,
 Aleksandrs Grāns, Ulma Delle u.c. Bet kad apmierināts
 par un pret un kļuvis uopstīti Jānīdai, tad pēc domu
 strūkļu gaitām pār mūs, puslīdz jau norādītas, ka Jānis
 Medenis ar savu darbu šūnā ir kārtis no pārcenoti
 un galā, varbūt, arī uopstīti, kam pārcenoti godalga.
 Pēteris, iska darbu mānītājs ir vēstis par: un
 pārcenoti, šai pārcenoti ir šai jūtami trūkumi, uz
 kurām man nākas atbildēt, bet šī J. Grīna darbu mānītājs,
 pārcenoti, uz to, ka šai pārcenoti iet līdz šīs darbu
 nepārcenoti, augstvērtīgai mānītājs šūnā uopstīti

167

veģarība (dažās nodalās) polētiskā un dolotnības jomā,
ka pārdomājuma jomā tā ir tā, atbilstīgi stipri mākslotu,
it kā tāizītu ievārdi, ko galā tūlā labi izstādāta
formas vītņotāte, u. t. t., — tomēr Karenska ir Otsara
parādība, kas stipri pārdas jās ir dūsmā am. Bez tam,
tas ir arī jauni formas mellejumi, tā saucē dēdēpa meti,
kam ir personīgi jau tik patāz beļas nozīmē representīvu tā
J. Jons un c., tomēr tie ir personīgi dēli caurjdomati, ir tā
izvērtē apdārnāta beļurka mellejumi, un tā labi veļē tājam
un atpūstama. Iļoju to apsverot, beļas, galā ir tam tad arī
nāksies polētiskā pāsmā jomo dēdēpaunā Otsades oļmāju,
lai jau jorez, bēdā nādamāi dēli, beļas ir tam vēl
jūdzīja Raja arī Aleks. Jomā ar ir tā dēdēpa un
lūgu Karoga melletoji. Bet jāatpūst, patriotiski eļdeni
dacerējumi, tie tomēr atpūstas mākslas prasību veļē tur,
kurjēta dēdēpaunā ievārdi, veļē tur ir dēdēpaunā dēdēpa
mākslas prasības.

R. 1936. 30. XII

170

171

172

174

Ludis Bedford - 4, 25, 28, 33, 109, 152.

P. Ermann - 6, 8, 9, 17, 18, 19, 21, 37, 65, 92, 95, 103, 114, 117, 124, 126,
128, 139, 152, 153, 156, 163,

J. Vesel - 7, 107, 122, 155,

V. Pludow - 8, 106.

Art. Baumann - 8, 14, 122, 159,

Art. Brumert - 8, 92,
in P.

176

A. Jullis - 9, 16, 106; 109, ^{110, 111, 113} 124.

A. Juba - 9, 13,

Jul. Solis - 9, 18, 19, 40, 63, 109, 139,

✓

K. Jansou, Texas - 14, 41, 121,

Alous. Cals - 14, 84, 95, 102, 137, 156.

J. Sudaabulus - 14, 17, 26, 80, 126, 145,

Janis Gans - 15, 17, 90, 107, 161, 166,

177
Jānis Atmāters - 16,

Rich. Rudzītis - 17, 52, 122, 124, 125.

Jānis Lapsas - 18, 24, 90,

Karlis Šmalbe - 20, 159,

P. Rozītis - 21, 85,

Lefas-Kūnietis - 22

Ed. Vīza - 23, 47,

Līgotiņu Jēkabs - 24, 153, 156, 159, 161,

178

A. B. altjuni 20p5 - 24,

K. Karulov - 33, 119,

J. M. M. - 33, 52, 119, 136.

J. M. - 40, 129,

Ant. B. - 47,

J. M. - 53, 69, 67, 68

Z. M. - 63, 95, 145, 157,

179
J. J. Jangous - 68, 101, 141, 142, 152,

A. R. Romaine - 65,

Alb. Spatz - 65,

J. Kadolis - 67,

J. Tranda, Uelre - 80, 84, 95, 99, 109, 150, 159, 162,

Fr. Dyzma, 81,

L. Kancmanis - 83,

180

J. Grette - 83, 96,

M. Parks - 82,

Jarvis Bonds - 90

M. Rucela Mudge - 90,

Jul. Keopols - 92, 108,

~~P. Bennett~~

J. Ravis - 92,

L. Kaija - 93,

P. Jēgers-Fermain - 93, 107, 161, 166,

A. Ķustriņš - 94,

Armelis Jozys - 98,

A. Māzietis, aut. - 98,

A. Švābe, prof. - 103.

K. Rabācis - 105, 125,

Victors Eglītis - 102.

Jānis Rudzītis - 117, 141, 143,

182

J. Plaudis - 118, 148, 152,

K. Eulross - 118.

J. Jaunmärdi - 120,

O. Jope - 121,

H. Cudis - 123,

Alfr. Guntrot - 132,

Antslaus Eglitis - 137,

Kārlis Strauts - 137, 150,

Anna Berglund - 139,

Karl's Plunss - 140,

Vil's Conrad - 141

K. Fernberg - 142,

Kandyti - 142,

Peter's Jans (Romanus) - 149,

Udo's Hald's Kramay - 149,

H. Jeger - Medvedus - 150,

Fridr. Gullis - 152,

J. Novas - 152,

A. Mualupin - 152,

Alf. Francis - 152,

Roberts Osis - 154,

Dezana Mundy - 153,

Alf. Gieffens - 154,

Alw. Arambles - 152,

D. Gierrot - 160,

185
Bridges County - 159, 161, 166,

A. Berridge - 162,

Atis Kewitt - 164,

Johna da Longda - 165,

J. Medeiros - 166,

P. Casars - 166,

Ulcina Belle - 166,